

ЦІКАВА Газета

на вихідні

13 квітня 2018 року №15 (19) Ціна 4 грн

● ТІ, ЩО ТРИМАЮТЬ НЕБО

Їхній виступ у Свято-Георгіївському храмі зворушує до глибини душі.

Не бачать нот, але співають серцем

Хор незрячих із Луцька вже 15 років є окрасою кожного духовного концерту. Щоразу тихо й обережно підіймаються на сцену в супроводі свого керівника отця Олександра Мазурака, згуртовано й на одному подиху виконують духовні піснеспіви... Здається, вони особливі і бачать щось недоступне багатьом зрячим

Лариса ЗАНЮК

УСЕ ПОЧАЛОСЯ З ТИХЕНЬКОГО «ТИ СІЄШ ЗЕРНА ДОБРОТИ, ПРЕЧИСТА МАТІНКО МАРІЄ...»

З невеличкого храму-каплички Святого Георгія лунає злагоджений спів. То хор незрячих зібрався на співанку. Не одразу прочиняю двері, хоч і домовилася про зустріч. Стою, вслухаючись, щоб збагнути, чим особливий спів незрячих, і розумію: вони нікуди не спішать, живуть тут і зараз.

...Лідія Дороніна не бачить мене, але усміхається. Вона в цьому колективі від дня створення. А почалося все з пам'ятницької поїздки товариства сліпих

у Старочорторійській монастир, що у Маневицькому районі, яку організував покійний владика Ніфонт.

“Спочатку на репетиціях вони співали тремтячими голосами, мали все запам'ятати, бо не можуть читати нот.”

— У перерві між службами сіли ми на лавочку — так було лагідно на душі —

і тихенько почали співати «Ти сієш зерна доброти, Пречиста Матінко Маріє», — пригадує пані Лідія. — Отець Олександр Мазурак тоді почув нас і каже: «А давайте організуємо хор незрячих». Отак з його ідеї все й почалося...

Спочатку на репетиціях вони співали тремтячими голосами, мали все запам'ятати, бо не можуть читати нот. Нічого не знали й про службу Божу — вчилися, як поводитися в церкві, із захопленням відкривали для себе те, що ми бачимо і не розуміємо через духовну сліпоту...

Закінчення на с. 6 »

Сама перерізала горло жертвам чи даремно сиділа 20 років?

с. 10 »

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

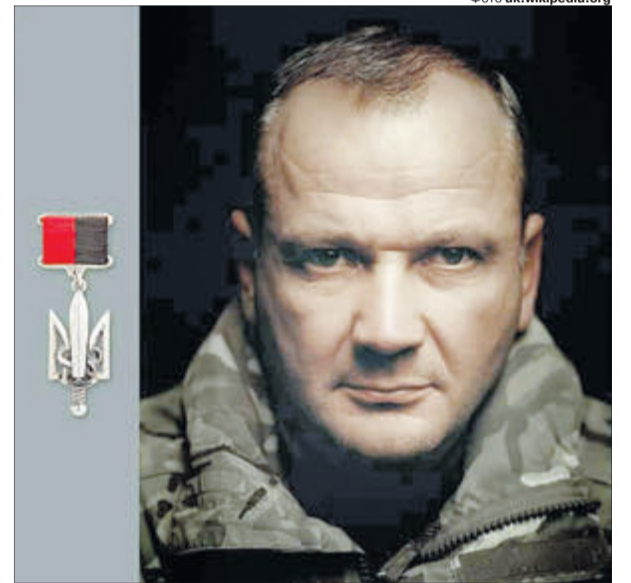
«Людоньки, навіть якщо це не мій син — врятуймо його, бо то ж наш солдат...»

Антоніна Білокурова через 30 років почула про свого Ігоря, який зник безвісти під час війни в Афганістані

Читайте на с. 3 »

● РЕЗОНАНС

Ті, хто розстрілював беззбройних людей, утекли до Путіна, а Іван пішов воювати проти його орди.

Хіба переміг Майдан, якщо судять майданівців?

Єдиним, хто сяде в тюрму за революційні події у 2013–2014 роках, може бути не узурпатор Янукович чи хтось із його оточення, а... людина з барикад Іван Бубенчик!

Василь УЛІЦЬКИЙ

Чому саме він? У документальному фільмі «Бранці» (2015) про події на Майдані львів'янин Іван Бубенчик розповів, що вранці 20 лютого 2014 року застрелив із автомата двох командирів силовиків, а кількох інших правоохоронців поранив у ноги.

Зокрема, у стрічці наводяться такі слова революціонера:

«Щоб створити ефект сарафанного радіо, треба було вбити двох, трьох, п'ятьох командирів. Я вирішив лише двох... Чому

вбити? Тому що командир не має можливості говорити, не має можливості віддавати накази будь-яким шляхом. А вже решту не треба було вбивати, треба було тільки стріляти в ноги, так, як я робив, коли вже дійшов до профспілок. Патрони в' мене за-

“Я бачив, як вони тікали, бо ніхто не хотів віддавати життя за того г***на Януковича.”

кінчилися, права сторона вже тікала, вони кидали все, що в них було. Я бачив, як вони тікали, бо ніхто не хотів віддавати життя за того г***на Януковича.»

Закінчення на с. 4 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Савченко худне, Ляшко одружується, а Гройсман шукає диплом про освіту

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

У нашого прем'єра – «липовий» документ?

Якщо підозри підтвердяться, очільнику уряду загрожуватиме не тільки відставка

Припускають, що диплом Володимира Гройсмана про вищу освіту — фальшивий. Обставини отримання цього документа вивчає Генеральна прокуратура за зверненням народного депутата Віталія Купрія. Останній здивувався, що згідно з резюме Гройсмана, у 2002–2003 роках він навчався у Міжрегіональній академії управління персоналом (МАУП) і отримав диплом цього вишу, хоч граніт науки там гризуть не два, а п'ять літ. Інтриги додала невдала спроба перевірити інформацію в електронному реєстрі Міністерства освіти. Коли Купрій увів оприлюднені Гройсманом реквізити його диплома, сайт МО повідомив, що такого документа... не існує. Відтак політик припустив, керівник виконавчої влади в Україні послуговується підробленим посвідченням про вищу освіту.

Ще більші сумніви з'явилися у парламентаря після того, як на його запит з цього приводу у МАУП відповіли відмовою. Тож довелося апелювати до Феміди. І ось недавно Печерський райсуд Києва зобов'язав МАУП надати всі матеріали особистої справи колишнього студента Володимира Гройсмана слідчим Генеральної прокуратури. Відомості за фактом підробки документа ГПУ уже ввела до Єдиного реєстру досудових розслідувань. У слідчих буде місяць для перевірки справжності диплома глави уряду. Якщо підозри підтвердяться, то Гройсмана чекатиме не лише політичний скандал, а й, імовірно, кримінальна справа. Якщо ні – Володимир Борисович постане в образі «молодого успішного управлінця», якому надокучають задрісники-опоненти.

«Та я – купив?!»

Фото dk.ua

Волинський – сьомий у рейтингу найбагатших губернаторів

Керівники 24 обласних державних адміністрацій за 2017 рік разом задекларували близько мільярда гривень. Майже таку суму у держбюджеті заклали на модернізацію початкових шкіл по всій Україні, зазначає «Главком», який і склав рейтинг

Згідно з деклараціями, 282 мільйони гривень очільники областей зберігають у готівці, 571 мільйон – на банківських рахунках. За минулий рік глави ОДА заробили 68,2 мільйона гривень. Члени їхніх родин поповнили сімейні бюджети на 13 мільйонів. Найбагатшим, за декларацією, виявився очільник Миколаївщини Олексій Савченко, який має 642 мільйони гривень. 2-ге місце з великим відривом посів керівник Чернігівщини Валерій Куліч із 43 мільйонами гривень, 3-тє – одеський губернатор Максим Степанов, який може похвалитись 37 мільйонами заощаджень.

Керівник Волинської облдержадміністрації Олександр Савченко (на фото) опинився на сьомому місці рейтингу, задекларувавши 16 мільйонів гривень, із яких 1,3 мільйона він заробив минулого року. Значну частину грошей зберігає у готівці.

Фото volynpost.com

Фото kor.ill.in.ua

Поки що Надія на детектор брехні не погодилась.

Герой України схудла на 15 кілограмів

Позбавлена недоторканності депутатка голодує вже 20 днів

У сізо її відвідали мама та сестра. Вони кажуть, що Надія схудла з 85 до 70 кілограмів. Вона нічого не їсть, лише вживає воду та курить. Через це з травною системою почалися проблеми. Савченко попросила медичної допомоги. За словами її сестри Віри, у російському сізо вага Надії під час голодування зменшувалась до 49 кілограмів. Зараз, як стверджує сама арештантка, її «здоров'я погіршується в межах норми, але не критично». Надія Савченко обіцяє голодувати «до того дня, поки не буду на волі й не зможу повноцінно захищатися в судах і захищати себе, свою сім'ю, своїх близьких і народ України, поки не зможу повноцінно виконувати свою діяльність як народний депутат України та політичну діяльність». Щоправда, поки що пройти детектор брехні вона не погодилась. Нагадаємо, що 22 березня Верховна Рада зняла із Савченко недоторканність і дозволила притягнення до кримінальної відповідальності й арешт. Її звинувачують у підготовці масштабного теракту з метою державного перевороту.

Добрий король вирішив, що не тільки чоловіки – люди

У Саудівській Аравії вперше відбувається тиждень жіночої моди. У ньому беруть участь відомі західні кутюр'є Роберто Каваллі і Жан-Поль Гот'є

Щоправда, на показі діють жорсткі правила: у глядацькому залі дозволено бути присутніми лише жінкам і заборонена зйомка. Тиждень моди в країні, де панянки мають носити традиційне довге плаття, розглядається як політичний сигнал. У вересні 2017-го король Сальман бен Абдель Азіз Аль Сауд оголосив про початок процесу модернізації держави. Зокрема, він розпорядився з 2018

Фото dw.com/uk

року зняти заборону на водіння автомобілів для жінок. З січня жінки мають право відвідувати футбольні матчі, а в майбутньому вони зможуть без зго-

ди чоловіка засновувати фірми. Крім того, у найближчі дні в Саудівській Аравії вперше за понад 35 років відкривається громадський кінотеатр.

Головний радикал бере шлюб. Із жінкою!

Народний депутат Олег Ляшко розповів, що вони з цивільною дружиною Росією (на фото) йшли до цього моменту протягом 20 років

Про пропозицію нарешті офіційно оформити стосунки із жінкою, з якою виховує 16-річну доньку, Ляшко сам повідомляв у «Фейсбучі». За його словами, він міг би «думати» іще 20 років, але скоро в раці піде їхня спільна дочка, тому відкладати далі це рішення було безглуздо. Реєстрацію запланували на 2 червня.

Обережно: Україну накрили потужні магнітні бурі

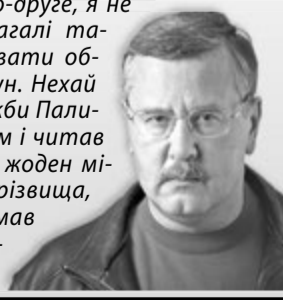
За даними Інституту геофізики, «атаки з космосу» будуть практично безперервні

Можете трохи заспокоїтись, якщо читаете ці рядки у неділю – саме з цього дня, 15 квітня, бурі почнуть вщухати. А от у п'ятницю-суботу штормитиме на повну. У ці дні треба бути максимально уважними до свого здоров'я навіть тим, хто не має хронічних болячок. Адже магнітне поле впливає на швидкість реакції і позначається на роботі серцево-судинної системи. Людина може відчувати болі у серці, мігрень і слабкість. Аби полегшити вплив магнітних бур на організм, треба відмовитись від алкоголю та важкої їжі. Частіше влаштовувати прогулянки, раніше лягати спати і максимально зосередитись на приємних речах.

● ПРЯМА МОВА

Анатолій ГРИЦЕНКО, лідер партії «Громадянська позиція», у відповідь на звинувачення голови Волинської обласної ради Ігоря Палиці в тому, що на посаді міністра оборони він розкрадав землі української армії, зокрема на узбережжі Чорного моря, а також продав Будинок офіцерів у Луцьку:

Печалька, як каже мій син, що на Волині такі вибирають в обласну раду та ще й головою. По-перше, він бреше, по-друге, я не вважаю цю людину взагалі такого калібру, щоб керувати обласною радою. Це брехун. Нехай подає в суд на мене... Якби Палиця був державним діячем і читав закони, він би знав, що жоден міністр, незалежно від прізвища, включно з нинішнім, не має права продавати землю.

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

«Людоньки, навіть якщо це не мій син — врятуймо його, бо то ж наш солдат...»

Антоніна Білокурова через 30 років почула про свого Ігоря, який зник безвісти під час війни в Афганістані

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України

ЗАБРАЛА ТИСЯЧІ ЖИТТІВ, А ЩЕ БІЛЬШЕ ПОКАЛІЧИЛА

У чорному пеклі війни в Афганістані обірвалося життя 70 волинців, ще троє зникли безвісти. Один із них — Ігор Білокуров із села Велика Глуша Любешівського району. Він пропав 9 квітня 1988 року в провінції Кандагар. Тобто за 10 місяців до того, як радянські війська почали виводити з Афганістану. Зараз чоловік живе у провінції Балх, у племені туркменів. Має ім'я Амріддін. Цього солдата, скажемо так, бо поки що остаточно не з'ясовано, хто він, знайшла геофізична експедиція, яка займається пошуком водоносних пластів в Афганістані. Після спілкування і з'явилася версія, що це Ігор Вікторович Білокуров.

Із відео, яке можна побачити в інтернет-мережі, зрозуміло, що чоловік не розмовляє ні українською, ні російською мовами. Він прийняв іслам. У нього нема ніяких документів, навіть афганського паспорта. Повернути його на Батьківщину непросто, оскільки Посольства України в Афганістані нема. Тож, щоб звільнити солдата, який 30 років тому пропав безвісти, треба почати з виготовлення документів, відкрити таджицьку візу і тоді летіти в Україну, де його можуть упізнати. За вирішення цієї проблеми взялися члени експедиції, котрі й натрапили на заручника, Спілка ветеранів Афганістану. Бог має допомогти у цьому — почути молитви найріднішої людини — матері Ігоря Антоніни Василівни. У ці дні жінка пережила і радість, і неймовірне хвилювання, коли серце доводилося підтримувати краплями. Це ж 30 літ не було звістки про сина.

«ЦЕ Ж ПОЗОР НЕ ВЕРНУТИСЯ В ЧАСТИНУ, СТАТИ ДЕЗЕРТИРОМ»

Перед поїздом у Велику Глушу подумалося, де ж то таке прізвище Білокуров узалося на Поліссі? З цього і почалася наша розмова з матір'ю Ігоря, яка вже багато років живе самотньо.

— Мій чоловік Віктор — росіянин. Народився він у Дебальцевому Донецької області, трохи жив на Запоріжжі, вчився в Ялті, потім — у Львові. А доля ось як розпорядилася — направлення на роботу одержав у Велику Глушу. Він у мене аптекарем був. Як я вийшла за нього заміж, то теж стала Білокуровою. Двох синів ми виростили з чоловіком. Ігор народився в 1963-му, Віктор — на три роки молодший.

А вийшло так, що залишилася мати сама. Старший син пропав безвісти, молодший живе в Білорусі.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА

До цієї символічної могили приходила Антоніна Василівна, щоб наговоритися з Ігорем, наплакатися...

Фото з архіву родини БІЛОКУРОВИХ

Ігор Білокуров у формі солдата Радянської армії і в одязі моджахеда.

Фото Тетяна

Як тільки розвалився Союз, за словами жінки, перебрався із сім'єю в Івано-Франківськ, бо вдома не було ніякої роботи. Там дві внучки — дві вчительки. У 2004-му поховала чоловіка.

Про Ігоря жінка не може говорити без сліз:

— Дуже спокійним і скромним був. Син не пив і не курив. Він мав дівчину. Все говорив: «Мам, вона найгарніша у світі». Але шляхи молодих людей розійшлися. Після школи вступив у профтехучилище в Луцьку — вчився ремонтувати автомобілі. А одержавши диплом, поїхав на роботу в Запоріжжя, на завод, де «Таврії» робили. Звідти його і в армію забрали. Строкова служба пройшла у Чехословаччині. Після армії приїхав додому і влаштувався у Луцьку на підшипниковий завод. Але Ігорю дуже подобалася військова форма, тож хотів вивчитися на офіцера. Тому-то пішов служити у військово-морську частину 71176 міста Володимир-Волинського — був начальником продовольчого складу. І ось 1987 рік. Як пригадає жінка, син не відразу сказав, що потрапив на війну. Уже в дорозі писав матері: «Мене відправляють за кордон, в одну із

азіатських країн». На її запитання — «То, може, ти в Афганістані?» — запевнив, що ні. Але якось молодший син Віктор розкрив таємницю, яка мала берегти серце матері, і сказав, що Ігор якраз на війні.

Через рік служби в Афганістані, восени 1987-го, на жовтневій святі, Ігор приїхав додому у відпустку.

— Я ж бачила, що він такий знищений, — каже Антоніна Василівна. — І до нього з такими словами звертаюся: «Синку, не йди більше туди». Я вам чесно признаюся, що так казала. А він мені на те: «Мамо, як ти сміла таке подумати?! Це ж позор — не вернутися в частину, стати дезертиром!» І поїхав. Так хлопців виховали у школі: «Хто, як не я».

Вирушив Ігор на службу в кінці 1987-го. Ще декілька місяців дуже часто листи матері писав, ще й номерував. І ось Антоніна Василівна зауважує, що довго нема звістки від сина. Тоді вона пише начальнику частини, де служив Ігор. Відповіді не одержала. На цьому не заспокоїлася — до міністра оборони послала лист: «Де мій син? Уже місяць не маю від нього звістки».

ред Великоднем — на Благовіщення. Ось така мені блага звістка прийшла. А я ж не дійду сама. Дзвоню племіннику Льоні: «Ди ти, може, впізнаєш того солдата». Пішов він. Цілу ніч усією сім'єю дивилися те відео, а на ранок приходять і каже: «Деякі риси обличчя сходяться з Ігоревими». На телефоні своєму показав мені знімок того солдата. І я не зразу признала — борода чорна, а ми всі руді. Довго вагалася. А потім подумала, що це 30 років минуло, то й не дивно, що так змінився Ігор. Тепер йому було б 55.

Телефонував мені і той геолог, який шукав воду в Афганістані. Це до нього підійшли місцеві люди і сказали, що є в полоні російський солдат, який пам'ять втратив. Через перекладача з ним розмовляли, бо не по-нашому він шваргоч. А коли запитали, хто він, звідки, то почули слово «Волинь».

Жінка, розповідаючи це, гірко плаче і каже:

— Допоможіть. Ви, журналісти, їдьте до мене, пишете для сенсації. Але якби ж то на тому не закінчилося — якби якось паспорта виробити тому солдатові. Нехай і не мій це син, але ж то наш солдат — поможемо йому, врятуємо. А матір якось знайдемо.

Антоніна Василівна показує листи, які їй писав Ігор, медаль «За відвагу», якою син був нагороджений. Читаємо: «Здрастуй, мамо! Пишу тобі третій лист. Відповіді від тебе поки що не було. Сьогодні 16 грудня. Завтра буде рівно місяць, як я поїхав з дому. Нібито все у мене нормально. Тільки скучувало за вами — за відпустку так розслабився, відвик від служби...», «Висилаю наклейку-троянду. Ти її приклей над дзеркалом-трюмо — так, як я робив, буде гарно... За мене не переживай. Живу я добре. Пишеш, що приходив дядько з Невіра (син його служив разом з Ігорем. — Авт.), то ти скажи, що все благополучно. Зараз така пора тут — готовність техніки треба забезпечувати. Тому і не пишуть хлопці — нема часу на листи...». Датовані ці листи 8 лютого, 24 січня. Вітав Ігор маму із жіночим святом — 8 Березня...

Прощаючись з нами, Антоніна Василівна дала нам номери телефонів тих людей, які взяли розв'язати непросту проблему повернення додому солдата Радянської армії, який пропав безвісти 30 літ тому. Телефоную найперш Аллі Маркович. Жінка — родом із Великої Глуші. Зараз живе у Києві. Як тільки вона почула, що знайшли солдата — очевидно, Ігоря Білокурова, то відразу поговорила по телефону з його мамою, підтримала. А вже у нашій розмові я дізналася, що пані Алла має зв'язок із геофізичною експедицією, яка і натрапила на солдата, зокрема Андрієм Кадуном. Вона пообіцяла Антоніні Василівні, що як тільки Ігор повернеться в Україну, то зустрінє його в аеропорту Борисполя і привезе додому.

А вже сам Андрій Кадун сказав: — До повернення Ігоря Білокурова долучилися Спілки афганців України, Волині. Ось зараз я йду у консульський відділ Міністерства закордонних справ — треба з'ясувати, яка то процедура цього повернення, як якнайшвидше зробити паспорт. Я впевнений, що нам усе вдасться. Дуже хочу, щоб Ігор Білокуров повернувся додому і обійняв свою маму.

А як цього хоче Антоніна Василівна!..

“**Двадцять літ нема сина, то що ще чекати? І 10 років тому я поставила пам'ятник. Прийду до нього, посиджу біля свого синочка, виплачуся, наговорюся і так мені тоді легко...**”

— І приходять мені повідомлення, — каже жінка, — що «9 квітня 1988 року ваш син пропав безвісти». Служби я не замовляла. Усе виглядала сина, надіялася, що він повернеться. Та ось, коли вже минуло 20 літ і ноги стали відкачувати, то подумала я: як поставлю пам'ятник, то хоч онуки квітку яку покладуть. Та й буде могила, матиму куди прийти до сина. Так я вирішила. Може, і не права була. І наш батюшка відмовляв мене від цього. Тоді я владіці Ніфонту зателефонувала, і він сказав: «Як тобі серце підказує — так і роби». А що серце підказує? Двадцять літ нема сина, то що ще чекати? І 10 років тому я поставила пам'ятник. Прийду до нього, посиджу біля свого синочка, виплачуся, наговорюся і так мені тоді легко...

«БЛАГА ЗВІСТКА ПРИЙШЛА МЕНІ НА БЛАГОВІЩЕННЯ»

Уже декілька разів по селу Велика Глуша був поголос, що Ігор знайшовся, а вона, Антоніна Василівна, нібито не признається. Коли про це зайшла мова, жінка каже:

— Та чого б не признавалася? Я б кричала, що син мій знайшовся. І от недавно родичка Галина Ганіч подзвонила і сказала, що її діти (вони були якраз на сезонних роботах) побачили в інтернеті прізвище Білокуров. Йшлося про те, що солдата, який безвісти пропав в Афганістані, знайшли. Ті діти і скинули відео. Це було якраз пе-

РЕЗОНАНС

Хіба переміг Майдан, якщо судять майданівців?

Закінчення. Початок на с. 1

Василь УЛІЦЬКИЙ

Варто одразу ж зазначити, що у його показах є чимало протиріч. Зокрема, у той день вбили чотирих силовиків, і командирів серед них не було. Крім того, з карабіна «Сайга», який фігурує у справі, стріляли різні люди і не ясно, чиї вистріли були смертельними. До того ж згодом сам Іван Бубенчик спростував свої слова...

У будь-якому випадку з 2014 року в Україні діє закон про амністію майданівців, під який підпадав Бубенчик та інші учасники тих подій. Однак нещодавно було прийнято новий Кримінально-процесуальний кодекс, і слідчі заявили, що

Якщо під суд затягнуть того, хто відбивав Майдан від «Беркута», то де гарантії того, що завтра не підуть під суд ті, хто відбивав Україну від Путіна на Донбасі?

згідно з його положеннями можуть порушувати провадження за умисне вбивство «беркутівців». Відтак прокурори звернулись до суду, щоб заарештувати Бубенчика. Ця новина стала справжньою політичною бомбою, що вибухнула. Адже Іван — це людина, яка захищала Україну не тільки на Майдані, а й на фронті — він був командиром батальйону «Захід-2», отримав поранення. За особисту відвагу у російсько-українській війні його нагородили орденом «За мужність» III ступеня та орденом «За оборону країни», він також відзначений приватною нагородою «Народний Герой України».

«Я просто захищав і захищаю Україну».

Завдяки неабиякому резонансу Генпрокурор Юрій Луценко одразу ж змінив прокурорів, які займаються справою Івана Бубенчика, і призначив очолювати розслідування свою заступницю Анжелу Стрижевську. Пані заступниця поміняла підозру Бубенчику з навмисного убивства правоохоронців на посягання на їхнє життя, також його звинувачують у незаконному поводженні зі зброєю й боеприпасами. У зв'язку зі зміною підозри прокуратура вже не наполягає на арешті Івана Бубенчика, хоч йому і далі загрожує від 9 до 15 років тюрми або довічне ув'язнення...

Хмизу у вогонь, до речі, докинув і адвокат сімей Героїв Небесної сотні Віталій Тітич. Він назвав Івана Бубенчика «співучасником терористичного акту», бо той почав «невмотивовано» стріляти у бік правоохоронців.

...Нагадаємо, що на ранок 20 лютого,

коли Іван Бубенчик нібито вистрілив у бік правоохоронців, йшов третій місяць важкого протистояння на Майдані. Позаду були відмова від підписання Угоди з Євросоюзом, нещадне побиття студентів, «диктаторські закони», кілька жорстоких спроб зачистки Майдану. На той момент убитих рахували вже десятками, а поранених та покалічених — сотнями.

Ці події ми називаємо революцією, що почала виривати Україну з лап «руського міра». Потім Янукович, який звернувся до Путіна «введі войска», утік із кількома вантажівками награваного та зі своїми спільниками.

Але на п'ятому році після революції реальне тюремне покарання отримали лише двоє тітушок, які допомагали калічити та вбивати майданівців. Третім може сісти Іван Бубенчик. Виходить, знайшли того, хто, як каже Путін, привів до влади «хунту»?..

КОМЕНТАРІ

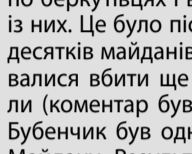
Юрій РОМАНЕНКО, аналітик:

«Допустивши до суду справу Бубенчика, Луценко та Порошенко ставлять перед усіма тими, хто привів їх до влади в результаті Майдану, одне просте запитання:

якщо під суд тягнуть того, хто відбивав Майдан від «Беркута», то де гарантії того, що завтра не підуть під суд ті, хто відбивав Україну від Путіна на Донбасі?»

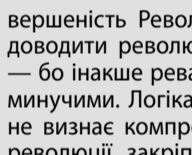
Володимир В'ЯТРОВИЧ, голова Українського інституту національної пам'яті:

«20 лютого 2014 року вранці Іван Бубенчик стріляв по беркутівцях і вбив кількох із них. Це було після того, як вони вбили кілька десятків майданівців, і перед тим, як вони готувалися вбити ще сотні. Нині його заарештували (коментар був на час затримання. — Ред.). Бубенчик був одним із тих, хто змінив історію Майдану. Результат суду над ним може змінити долю нашої країни. Якщо Іван стане єдиним, кого ув'язнять за вбивства взимку 2013–2014 років — ми можемо повернутися в минуле до Майдану».

Євген ДИКИЙ, український науковець, військовик, публіцист:

«Якби «справи Бубенчика» не було, її варто було б вигадати. Прокуратура геніально нагадала нам про ілюзорність нашої перемоги, незавершеність Революції гідності та необхідність доводити революції до логічного завершення — бо інакше реванш та реставрація стають неминучими. Логіка революцій не має винятків і не визнає компромісів: або повна легітимізація революції, закріплення її перемоги та показове й невідворотне покарання «колишніх», або ж таке саме показове й невідворотне, але вже стосовно «бунтівників». Кара «бунтівників» в разі чого буде цілком заслуженою — нема чого починати революції, якщо не готовий доводити її до перемоги».

Ігор ЛАПІН, народний депутат:

«У нас була революційна ситуація, де розстрілювали мирних громадян: громадяни мають право на захист, захист усіма способами».

Іван БУБЕНЧИК, майданівець, ветеран АТО, підозрюваний:

«Я — захисник України і буду захищати свій народ, незважаючи на те, що хтось хоче придумати або звинуватити мене. Неможливо звинувачувати захисника свого народу в чомусь».

Юрій БУТУСОВ, журналіст:

«Іван Бубенчик повинен бути звільнений. В іншому випадку у змові з метою вбивства Генпрокуратурі доведеться звинуватити усіх, хто 18–20 лютого допомагав здійснювати революцію у Києві. Верховна Рада має негайно прийняти рішення, яке однозначно визначить статус учасників революції і захистить їх від персональних переслідувань. Люди, які є жертвами нападів і діяли в рамках самооборони, не можуть прирівнюватися до беркутівців, які спровокували бійню і вбили десятки майданівців, у яких не було зброї».

ФАКТ

У 2014 році загинуло, а також померло від смертельних поранень 123 людини, із них 104 — активісти Майдану, 17 — працівники правоохоронних органів. Постраждалими визнали близько 2,5 тисячі людей.

РЕКЛАМА

ДИН ЩАСЛИВИЙ ДЗВІНОК

Вручення вже 30 квітня 2018 року!

125 000 гривень за одне правильне слово!

Переставте букви, вгадайте зашифроване слово, повідомте його нам за телефоном і отримаєте 125 000 гривень!

З	О	Р	Т	Е	В	І	Л	Е
Т	?	?	?	?	?	?	?	?

(Першу букву ми вже вписали!)

За швидку відповідь отримаєте один із призів:

- Автоматичний тонометр NISSEI DS-1011 — 1000 грн
- Ручний масажер BEURER MG 80 з інфрачервоним підгрівом — 2000 грн
- Грошова винагорода — 8000 грн

0-800-50-55-89 Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 08:00 до 20:00, неділя з 09:00 до 19:00) **646**

*Акція проводиться з 01.04.2018 р. по 30.04.2018 р. на всій території України. Вручення відбудеться 30.04.2018 р. в м. Києві. Призовий фонд усіх акцій, які будуть проводитися протягом року (з 01.01.2018 по 26.12.2018), становить 125 000 гривень. Дане рекламне оголошення є формою опитування і не є рекламою заохочувального заходу або пропозицією з придбання товарів за зниженою ціною чи надання будь-яких послуг. Оголошення розміщено з метою визначення зацікавленості потенційних споживачів відносно таких товарів або послуг, а також визначення осіб, які потенційно бажають брати участь у різних маркетингових акціях та інших заходах. Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном для довідок: (044) 379-16-82 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. **Мається на увазі реєстрація участі в акції.

© ТОВ «НОМІНАЛ ГРАД», а/с № 82, м. Київ, 01926. 2018 р.

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

А казали, що вона була некрасивою...

Дружина Володимира Леніна Надія Крупська до останніх днів опікувалася дітьми чоловікової коханки

«Дружиною — то й дружиною», — навіть на пропозицію одружитися наречена найвідомішого на теренах СРСР революціонера Володимира Ульянова «відрапортувала» скромно та беземоційно. В усякому разі, така теорія стала популярною серед її біографів. Вона цілком відповідала усталеному образу жінки, для якої не важливе особисте життя, а на першому місці — тільки турбота про всеохоплюючу суспільну рівність і справедливість. Насправді ж Ленін і Крупська, як і всі, кохали, зраджували і знову кохали...

Інна ПІЛЮК

Надворі біло-рожевим цвітом буяв квітень 1895 року. Надії — 25. Вона незаміжня, кавалера не має і до того часу вже й звикла, що чоловіки не звертають на неї уваги. Не була красунею, навіть розкішне волосся завжди збирала у тугий вузол, проте мала неабиякий інтелект і дуже добру вдачу. Її мама Єлизавета Василівна вже й змиралася з тим, що дочка все одна та й одна і товаришує більше з книгами, аніж із хлопцями. Та все-таки по-тай мріяла про час, коли пектиме пиріг і заварюватиме чай не тільки для них обох, а й для потенційного зятя.

Надія ж показово підсміювалася з подруг, які повиходили заміж, народили дітей і запряглися в родинне «ярмо». А вона ось і далі вся така вільна, має час і на публічні лекції, і на читальні. Мине багато років, і ця жінка понад усе на світі мріятиме про можливість проминати бурхливу революційну діяльність на домашні клопоти і догляд за дитиною, чергуючи це заняття з випічкою тих самих пирогів за маминим рецептом...

Молодий на рік Володя одразу сподобався дівчині. Познайомилися вони якраз у тому погожому квітні на таємній квартирі. Вона про себе назвала його «цікавим» і навіть розповіла про нового хлопця мамі, чого ніколи раніше не робила. А кількома днями пізніше зважилася на геть нетиповий для себе вчинок: підлаштувала нібито випадкову зустріч з ним у бібліотеці. Балакучий парубок згодом став частим гостем у домі Крупських. Чи не найбільше цим візітам раділа мама. Ще б пак: кавалер був явно з інтелігентної сім'ї, та й Наді з ним було справді цікаво. От аби одру-

Надія Крупська так і не змогла народити дітей через численні хвороби, набуті у роки заслання.

жилися, підуть діти, тоді дочці вже буде не до революцій... Пані Єлизавета мала своє чітке бачення доччиного майбутнього.

А якось він не прийшов. Надя миттю з'ясувала причину. Виявилось, Володя захворів. Дівчина і раділа (бо причина вагома), і сумувала (все ж таки шкода хворого). Сама зголосилася доглядати за пацієнтом. Коли через кілька років у вирі революційних подій Володю арештують і відправлять на заслання, вона назветься його нареченою і поїде слідом. Підставу мала цілком реальну — пропозицію одружитися отримала від нього листом кількома днями раніше. Отоді й прозвучить відоме «дружиною — то й дружиною». Узаконили свої стосунки вони вже на засланні і навіть повінчалися там у церкві, як того вимагала влада. І цьому щиро раділа насамперед мама Єлизавета, адже тепер у дітей все, як у людей: і обручки, виточені з мідних монет, і весільний подарунок — лампа із зеленим абажуром.

Потому були пироги, чай, бесіди, диспути, але не було нащадків. Надія часто у хвилини відвертості зізнавалася, що усе б віддала за можливість стати матір'ю, балакучий Володя ж завжди мовчав, коли мова заходила на цю тему.

Родина Ульянович відверто не любила невістки. Казали, вона негарна, із сумними очима, схожими на риб'ячі.

Жінку-контраст у вроді і вдачі Ленін зустрів зовсім скоро й абсолютно без докорів сумління піддався новому захопленню, яким стала мати п'ятеро дітей революціонерка Інесса Арманд. Чи любив її? Хто зна. Красуня, розумниця — а поряд змарніла дружина, яка і поглядшала вже, і мала невиліковну базедову хворобу. Чи знала Надія про «товариша» Інессу? Так, навіть пропонувала розлучитися. Але він був проти, бо звик до тихої, поступливої Наді, яка завжди готова прийти на допомогу. Вона прийняла таке його рішення й неочікувано для всіх, і передусім для самої себе... щиро потоваришувала із суперницею. Відтоді завжди і скрізь вони були утрехою.

Коли пані Арманд померла від

туберкульозу, Надія на похороні підтримувала свого Ілліча під руку і як могла втішала. А вже як при смерті був Володя, без найменшого сумніву виконала його волю — забрати із Франції дітей Інесси. Не маючи власних нащадків, до кінця своїх днів залюбки опікувалася чужими. Сама ж пішла із життя у 70 років. Відсвяткувала день народження і померла наступного дня. Як жили майже разом, так і поховані всі троє за кілька метрів одне від одного — на Красній площі в Москві.

ЗІ СПОГАДІВ ДРУГА СІМ'Ї:

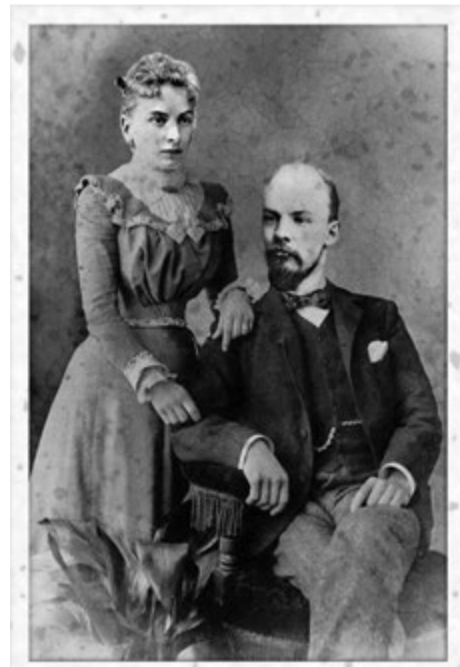
«Любив він Надю, хоч і своєю, особливою любов'ю. Якось на узліссі ми натрапили на поле нарцисів. Володимир став енергійно збирати квіти. Казав, його Надя любить квіти. Моментально зібрав їх цілий оберемок. Віз додому їх дуже обережно».

ЗІ СПОГАДІВ НАДІЇ КРУПСЬКОЇ:

«Ми молодятами були. Те, що я не пишу про це у спогадах, зовсім не означає, що не було в нашому житті ні поезії, ні молоді пристрасності... Зранку ми бралися за Вебба (переклад книги істориків англійського робітничого руху), після обіду години дві переписували у дві руки «Розвиток капіталізму», потім інша всяка робота була. Попрацювавши, гуляли. Володимир Ілліч був пристрасним мисливцем».

Родина Ульянович відверто не любила невістки. Казали, вона була негарною, із сумними очима, що нагадували риб'ячі.

Стосунки Леніна та Інесси Арманд і ставлення до них Надії можуть по праву називатися унікальним випадком у біографіях відомих людей.

Колаж Ірини ГАБОВОЇ livejournal.com.

● АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

Картинна галерея, екскурсовод розповідає:
— Ця робота називається «Ленін у Смольному». На ній ви бачите дві пари босих ніг. Одна належить Надії Крупській, друга — Феліксу Дзержинському...
— А де ж Ленін?
— Та я ж кажу: Ленін у Смольному!

● ТІ, ЩО ТРИМАЮТЬ НЕБО

Важко починати, але все вдалося: тепер цей колектив є окрасою духовних концертів.

Кожен вихід на сцену — у супроводі керівника отця Олександра Мазурака.

Не бачать нот, але співають серцем

Хор незрячих із Луцька вже 15 років є окрасою кожного духовного концерту. Щоразу тихо й обережно підіймаються на сцену в супроводі свого керівника отця Олександра Мазурака, згуртовано й на одному подиху виконують духовні піснеспіви... Здається, вони особливі і бачать щось недоступне багатьом зрячим

Закінчення. Початок на с.1

Лариса ЗАНЮК

Юрій Симончук, голова Волинської спілки УТОСу, розповідає, що головне завдання товариства — навчити людину, яка не бачить, жити в пітьмі. І коли 2003 року владика Ніфонт освячував Волинський навчально-реабілітаційний центр незрячих, зав'язалася тісна дружба між ними та єпархією. Владика влаштував для них у Свято-Троїцькому храмі в Чорторийську спеціальну службу за коментарем. Уперше тоді ці особливі люди осягнули красу монастирської служби, аж сяяли радістю, співали. Отець Олександр, сам надзвичайно співочий священник, тоді й озвучив свою ідею митрополиту — створити хор незрячих, а вже через тиждень запросив їх на репетицію.

— Раніше сліпі співали під цер-

квою, на ринках, а тепер от у храмі, — радіє Юрій Симончук, бо щоне-ділі у кафедральному соборі Всіх Святих землі Волинської вони виконують ранню літургію. — Дорога

ний до решти, трохи думай, що говориш, — жартує чоловік басовитим голосом. — А в оцьому ось хлопцеві (підводиться до мене наймолодшого, Олега) владика одра-

Як регент знаю, що сліпу людину навчити церковних піснеспівів дуже важко, але ми це зробили. У них є мотивація ходити на службу Божу о 6.30, бо відчувають свою потрібність. Родичі, які їх супроводжували, таким чином теж приходили у храм.

до церкви — це та дорога життя, яка потрібна кожному. Моя теж була особлива, — пригадує керівник УТОСу. — Якось 11-річним побував у Почаєві, а через місяць поранився і втратив зір, від безвиході тоді мене врятувала Божа Матір. Потрапив в інтернат, був ображеним, зухвалим, навіть казав, що ні в що не вірю, але Господь простив і просвітив. Мовляв, не будь дур-

зу щось особливе запримітив, бо благословив його вступати в семінарію.

Дивуюся, як же незрячий юнак там учився, а він спростовує:

— Методів багато, аби бажання: шукав озвучені комп'ютерні програми, лекції записував на диктофон, а після семінарії ще й на богослов'я в Ужгородський університет вступив. Живу в Нововолин-

ську, то в Низкиницькому монастирі співаю, а часом на підмогу суди приїжджаю по-дружньому.

— Наша особливість, що ми співаємо спокійно, неспішно, душевно, — вступає в розмову Лариса Форманюк. — Усе в храмі має читатися зрозуміло, щоб людина могла вдуматися в слова.

У ПОВНІЙ ТЕМНОТІ МАНДРУЮТЬ СВІТОМ, БО ХОЧУТЬ БУТИ ПОВНОЦІННИМИ

...Хтось із них має навіть музичну освіту, як-от Орест Кацюба, який співав у професійному хорі й капелі бандуристів у Львові, а вже як прийшов суди на Великдень 2013-го, так і залишився, а хтось тягне на слух.

— Я й сам дуже люблю співати, — пояснює отць Олександр Мазурак, чому взявся працювати з незрячими, — але як став священником, то довелося тільки слухати хор. Часто бував в УТОСі з духовними бесідами, тож знаю цих людей, а тут ще й почув, які вони голосисті, тому й виникла спонтанно така думка. Владичі сподобалася моя ідея: мовляв, добре, збирай людей, виконаєте колядки на благодійному концерті. Ми хвилювалися, а коли виступили, то просто на сцені владика оголосив: «Ось перед вами хор незрячих, цієї неділі вони співатимуть на архієрейській службі». Що ж робити? Часу

було обмаль, ми вивчили ектенію «Господи, помилуй!» Починали з шести чоловік, потім ще долучились, двоє нещодавно відійшли у Вічність. Як регент знаю, що сліпу людину навчити церковних піснеспівів дуже важко, але ми це зробили. У них є мотивація ходити на службу Божу о 6.30, бо відчувають свою потрібність. Родичі, які їх супроводжували, таким чином теж приходили у храм. Було важко починати, бо церковний спів не такий, як світський, — треба ще й молитися, ми й цьому вчилися. Прислухалися одне до одного, на співанках вистукували склади, на який рахунок яку ноту треба протягнути. Вивчили навіть по кілька розспівів — чотири «Іже херувими». На сьогодні це чотириголосий хор на рівні професійного і навіть має переваги: якщо незрячі завчили разом вступати після мого «І», то увага їхня не розсіюється. Хвилювання пройшло, тепер це для них — насолода. А я наспіваюся з ними у соборі Всіх Святих землі Волинської, а тоді їду на службу в Свято-Георгіївський храм. Часом заміняє матушка чи отець Ігор.

Розумієте, вони хочуть бути повноцінними. Здається, нащо їм подорожувати, все одно нічого не бачать. Ні, вони відчувають серцем, слухають, як опишеш їм храм, його красу. Ми співали у Михнівському, Зимненському, Чорторийському монастирях, у Почаївській та Києво-Печерській лаврах, брали участь у фестивалі професійних хорів у Києві, привезли навіть приз глядацьких симпатій, молилися у Сімферополі біля мощей Луки Войно-Ясенецького, покровителя незрячих, у Благовіщенському соборі Харкова вшанували ікону Озерянської Богоматері...

...До речі, від цього образу колись отримав зцілення письменник Григорій Квітка-Основ'яненко... В ранньому дитинстві він втратив зір. Якось із матір'ю поїхав уклонитися цьому образу. Мати довго молилася, а Гриць несподівано відчув, як поволока з очей спадає, а з сяючої золотом ікони на нього дивляться очі. Боязко сіпав матір за рукав й лепетав: «Мамо, хто це? Хто це?» «Пресвята Богородиця... А ти що — бачиш?!» — сплеснула руками мати.

Дива стаються, щоб ми вірили, а цим людям і див не треба. І язик не повертається назвати їх тепер незрячими, вони усміхаються і бажають мені стільки благ, наче й самі ними наповнені. Блаженні, бо бачать серцем.

● ПРИТЧА

Чи всі чоловіки однакові

Якось сказала внучка до бабусі:

— Усі чоловіки однакові! Бабусю, йому досить сказати мені перший раз «привіт», а я вже знаю, як він себе поводитиме, які байки розказуватиме, як усміхатиметься, сваритиметься і йтиме

Діана ВІССОН,
оповідання з книги «365 притч на щодень» (видавництво «Свічадо»)

— Ти не маєш рації, онучко. Всі чоловіки різні, просто нам подобаються подібні чоловіки. Тебе ваблять скромні, домосіди? То чому ти нарікаєш, що знову трапився зануда, який і носа вистромити з дому не хоче?

Якщо ти вибираєш чоловіка — «душу товариства», то не дивуйся, що доведеться ділити його з друзями.

Якщо любиш романтиків, то готуйся не лише до свічок, віршів та шампанського, а й до тимчасових зникнень та депресій, які він пояснюватиме «творчою кризою».

Якщо вибираєш чоловіка, з яким будеш як за кам'яною сті-

ною, то не дивуйся, що не зможеш знайти в тих стінах двері на волю.

Якщо любиш романтиків, то готуйся не лише до свічок, віршів та шампанського...

«Бабусю, а тобі який із них більше подобається?»

● РЕЦЕПТИ ДОВГОЛІТТЯ

фото: stirpressure.ro

Старість — це хвороба, яку ми самі підгодовуємо...

У цьому переконаний 84-річний професор Христо Мемерські, відомий не тільки в Болгарії генетик, лікар і колишній дипломат. Нині він практикує в Англії, Німеччині, США, є автором десятка книг, викладає у різних університетах, читає лекції у багатьох країнах

ЦУКОР І СІЛЬ — ЦВЯХИ В НАШУ ДОМОВИНУ

На думку Христо Мемерські, до 70 відсотків людей у світі передчасно помирають через неpravильне харчування. Подагра, діабет, виразки, інфаркт, інсульт, рак та інші захворювання — розплата за цивілізацію, невігластво і нездорову їжу.

Наприклад, на початку ХХ століття цукру люди споживали у 5 разів менше, ніж зараз. Налягаючи на солодке, ми завдаємо непоправної шкоди серцю, легеням, ниркам і шлунку. Гіпертоніки ж навіть не підозрюють, що головна причина їхньої недуги — у великій кількості солі. Діти й молодь люблять перекушувати на голодний шлунок чипсами, попкорном або солоними горіхами. Це можна прирівняти до самогубства, стверджує болгарський учений.

У світі створено більш як 200 хімічних речовин, що надають продуктам приємного запаху і товарного вигляду. Синтетичні

не замислюється, що вони викликають рак і алергію.

Не менш небезпечними є магазинні соки. У них додають спеціальну олію, яка перешкоджає випаданню осаду і розшаруванню на воду і концентрат соку. Однак ця олія отруйна для людини.

Діти й молодь люблять перекушувати на голодний шлунок чипсами, попкорном або солоними горіхами. Це можна прирівняти до самогубства, стверджує болгарський учений.

«Пийте свіжовичавлені соки, їжте овочі, фрукти, найкраще — з власного саду й городу, готуйте домашній натуральний йогурт із використанням живої болгарської бактеріальної палички, купуйте продукти перевіреної якості», — радить професор.

ПРОРОСТІТЬ ПШЕНИЦЮ І... ЗАБУДЬТЕ ДОРОГУ ДО АПТЕКИ

Христо Мемерські науково довів, що навіть в умовах тотального засилля шкідливої їжі можна зміцнювати свій організм і протистояти старінню за допомогою простих засобів власного приготування.

Наприклад, до 500 грамів натурального йогурту додати 1 столову ложку меду, 1 столову ложку яблучного оцту, 1 чайну ложку кориці і 40 крапель 30-відсоткової настоянки прополісу. Цей приємний на смак десерт можна споживати на сніданок і вечерю. Якщо з'їдати по 2 ложки десерту кожні 2 години протягом 20 днів, ви помітите, що талія стала тоншою, волосся блискучим, з'явилася бадьорість і загалом організм оздоровився.

Надзвичайно корисним є салат із моркви з часником, який має велику антибактеріальну силу. Схожими властивостями володіє прополіс. Він вбиває віруси грипу,

бореться з гастритом, колітом, дисбактеріозом, є відмінною протиракровою профілактикою. *Досить додавати 20–30 крапель прополісу в 50 мілілітрів води і пити двічі на день.*

Але найбільш цілющі властивості, на думку Христо Мемерські, мають пророслені зерна пшениці. Їх використовували для лікування у різних культурах. Цей харчовий продукт очищає артерії і кровоносні судини, захищає від серцево-судинних проблем, розчиняє камені в нирках, зміцнює імунітет, сприяє поліпшенню травлення і навіть допомагає запобігти онкологічним захворюванням. *Приготувати його легко: 400 грамів пшениці залити у скляній посудині водою так, щоб вона була на 3 сантиметри вище. Через 12 годин зернятка треба промити і залишити на вологій марлі. Перші паростки з'являться через добу.*

На велику порцію саморобних ліків, окрім пшениці, також знадобляться 15 лимонів, 12 головок часнику, кілограм натурального меду, 400 грамів волоських горіхів. Слід подрібнити пророслену пшеницю, горіхи і часник, перемолоти 5 лимонів зі шкіркою і перемішати всі інгредієнти. Далі потрібно вичавити сік з решти 10 лимонів і додати його в суміш разом із медом, залишити все в холодильнику на 3 дні для настоювання. Для профілактики раку та інших захворювань регулярно вживайте ці ліки: по 2 столових ложки 3 рази на день, бажано за 30 хвилин до прийому їжі.

ЯК ПРОДОВЖИТИ МОЛОДІСТЬ?

1. Не споживайте більше калорій, ніж витрачаєте.
2. Їжте щодня по яблуку.
3. Пийте розморожену воду і трав'яні настої.
4. Працюйте.
5. Щодня приймайте душ.
6. Спійте у прохолодній кімнаті.
7. У вихідні проходите пішки або проїжджайте велосипедом 10–15 кілометрів.
8. Оточіть себе друзями, радійте, веселіться, смійтеся.
9. Ніколи не думайте і не кажіть, що старієте.
10. Для статевого довголіття додавайте в раціон селеру.

● ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ

Чому жінки і чоловіки думають не однаково?

Тому що у нас абсолютно різний біологічний пристрій мозку. Я почну із сильної статі

Марк ГУНВОР, американський комік і оратор

Чоловічий мозок — це пристрій, у якому панує ідеальний порядок. У нас все розкладено по окремих коробках.

Секс — в одній «коробці», спорт — у другій, робота — в третій. У нас є багато коробок буквально для всього. У нас є «коробка» для автомобіля, є

пам'ятають усе. Якщо ви берете будь-яку подію зі свого життя і підключаєте її до емоцій, вона залишиться у вашій пам'яті надовго.

Чому в чоловіків усе не так? Тому що, по-перше, ми часто забуваємо переглядати свої коробки. По-друге, відверто кажучи, нас взагалі мало що турбує по-справжньому. А жінки, зазвичай, піклуються про все

Ніщо так не дратує жінку, як чоловік, який сидить і нічого не робить.

«коробка» для грошей, є «коробка», де зберігаються думки про роботу. Є «коробка» для вас, жінок. Є — для дітей. Окрема «коробка» — це думки про матір. Вона десь там, у підвалі.

Ми все і завжди складаємо в ці коробки. І є одне правило: поки розгрібаєш одну коробку, інші чіпати не можна. Якщо чоловік обговорює конкретне питання, він дістає конкретну коробку, відкриває її і обговорює тільки те, що в ТІЙ КОРОБЦІ. Тоді він закриває її і кладе на місце дуже обережно, щоб не зачепити інші коробки.

З жіночим мозком усе по-іншому. Він суттєво відрізняється від чоловічого. Жіночий мозок — це великий клубок із дроту, де все пов'язано з усім.

Гроші пов'язані з машиною, машина — з вашою роботою, ваші діти — з вашою матір'ю, все з усім пов'язане. В результаті розумовий процес у жінок — це як широкосмугова магістраль, на якій усе управляється однією формою енергії — емоціями.

Ось чому жінки, як правило,

і відразу. Вони просто люблять цей процес.

А ще у чоловічій голові є одна «коробка», про яку більшість жінок не підозрює. Це «порожня коробка».

Це наша улюблена коробка. Якщо у чоловіка є шанс це зробити, він завжди дістає з підсвідомості саме її. Що може бути краще, ніж абсолютно порожній мозок протягом декількох годин? Ось чому ми так любимо риболовлю.

І насправді те, про що я тут розповідаю, підтверджене науково. Кілька років тому університет Пенсільванії провів дослідження і виявив, що чоловіки дійсно можуть відключатися, не думати ні про що і при цьому дихати. На відміну від жінок. У них такого навичку немає.

Жіночий розум ніколи не зупиняється. Вони просто не можуть усвідомити «порожню коробку». Це, звичайно, зводить їх з розуму, тому що ніщо так не дратує жінку, як чоловік, який сидить і нічого не робить.

Для статевого довголіття додавайте в раціон селеру.

добавки нітрат натрію і нітрит натрію є одними з найпоширеніших убивць молодості і здоров'я. Їх використовують для продовження терміну зберігання м'яса та запобігання розвитку ботулізму. Ці речовини містяться в ковбасі, сосисках, беконі, шинці, рибних консервах, паштетах тощо.

Дуже небезпечні консерванти додають у готові торти, жувальну гумку, майонез, кондитерські вироби, щоб зберегти свіжість і термін придатності. Зауважте, це ті продукти, які люблять діти. І ніхто

фото: psyfactor.org

Велика сторінка для Пані

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Вислухай, Господи, щирі благання»

Молитва – це розмова з Богом. В радості і в смутку, при проблемах чи з подякою ми звертаємося до Нього – і той, хто щиро просить, отримує допомогу з небес. Хай ваші молитви будуть почуті!

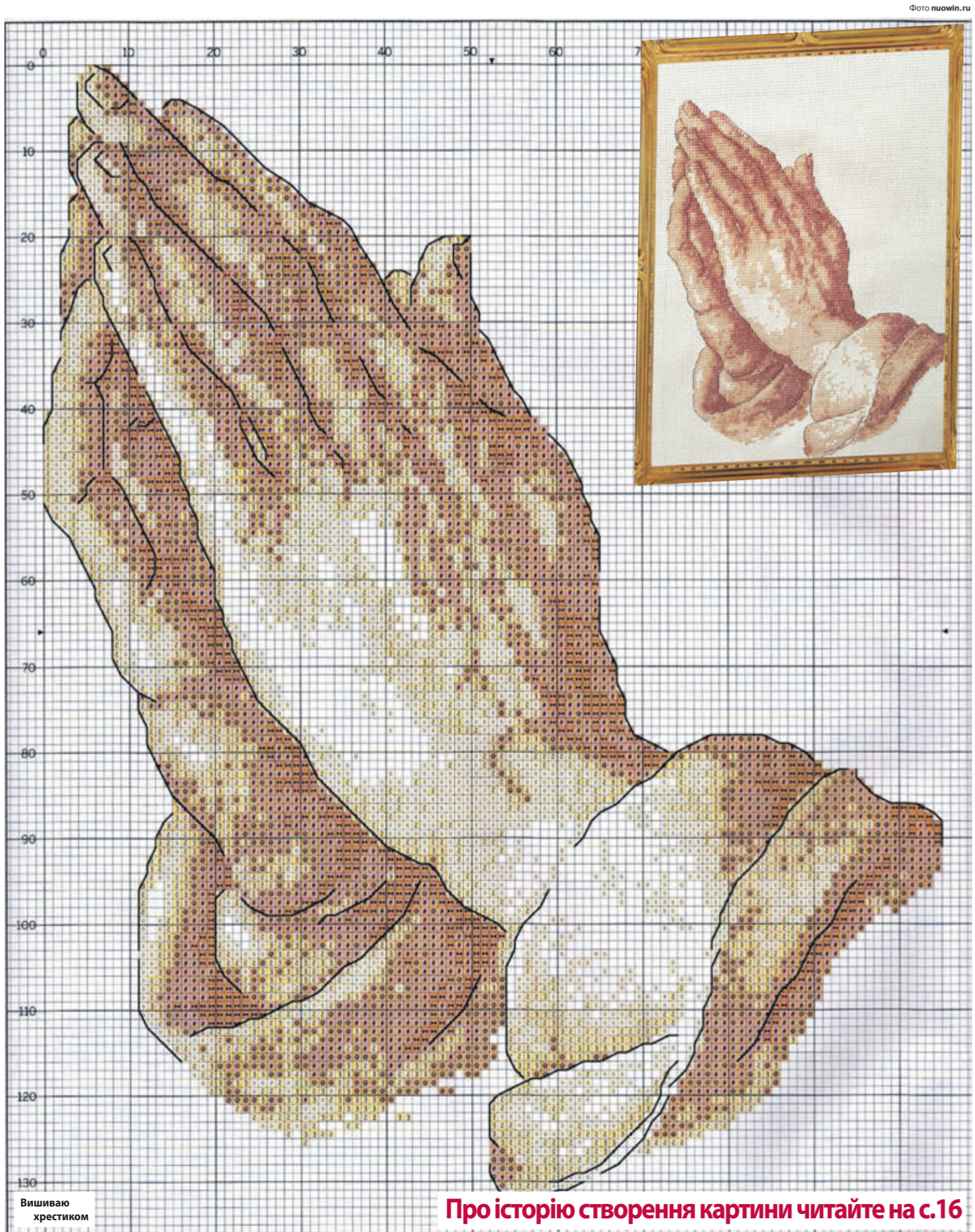

Фото ruowin.ru

Про історію створення картини читайте на с.16

«Найщасливіша жінка – не та, якій дістався найкращий чоловік, а та, котра зробила найкраще з того, що їй вдалося отримати».

Альфред ХІЧКОК, англійський кінорежисер, продюсер, сценарист.

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Щоб персні виблискували камінням

Навесні ви дістаєте свої прикраси, аби засяяти у всій красі, і раптом бачите, що вони потьмяніли... Виявляється, чистити ювелірні вироби — це ціла наука!

Виконуючи домашню й будь-яку іншу фізичну роботу, персні рекомендують знімати, інакше на них можуть з'явитися подряпини і вони втраять блиск, а на руці утвориться набряк. Вироби з бірюзою не повинні торкатися мила. Тому у них категорично не можна мити посуд! Бірюза реагує на жири і з часом зеленіє. У персях найбільше порошу збирається під каменем. Накрутіть на сірник шматочок вати, змочіть в одеколоні чи гліцерині (можна рекомендувати суміш магnezії і нашатирию) й обережно почистіть камінь і його оправу зверху

Оправу каменя в жодному разі не варто чистити гострими предметами — так легко його пошкодити. Можна просто помити золоту річ у воді з нашатирним спиртом (шість крапель на склянку води). Золоті речі добре потримати і в підсолоненій воді.

Позолочені метали можна почистити сіллю, розчищеною в лимонному соці, сполоснути в теплій воді, відполірувати м'якою ганчіркою, обсипаною борошном.

Намісто з коралів потрібно вимити в мильній воді, витерти, а потім відполірувати м'якою ганчіркою, змоченою в олії. Бурштин і слонову кістку спробуйте вимити

в теплій мильній воді. Зарадить янтарю м'яка ганчірочка, змочена у воді з додаванням мила і нашатирию, після такого чищення сполоснути і насухо витерти.

Якщо слонова кістка пожовтіла чи вкрилася плямами, покладіть виріб на 10 хвилин у слабкий розчин хлорного вапна, потім обережно протріть ганчіркою.

Вироби з міді почистіть сумішшю крейди і нашатирию, або сумішшю оцту і чайної ложки солі. Прополощіть, витріть. Іноді буває достатньо натерти їх до блиску сухою ватою.

Прикраси зі скла вимийте у розчині прального порошку, потім у чистій воді й висушіть м'яким рушником. Велике намисто мийте зі щіткою. Нанизане на нитку чи гумку краще мити без мила, щоб потім не розсіпалося. Пластмасові браслети, сережки, персні опустіть у воду без прального порошку і мила. Якщо намисто дуже забруднилося, розсіпте його, промийте, висушіть і знову нанижіть.

Дерев'яну біжутерію тільки протирають фланеллю. Ніколи не торкайте її жирними руками і не одягайте на шию, якщо на неї нанесли крем: залишаться масні плями.

● ГОСПОДИНЯМ НА ЗАМІТКУ

Нехай біле залишається білим

Білі кросівки мають такий ефектний вигляд! Та, на жаль, уже після кількох прогулянок набувають сірого відтінку, позбутися якого досить складно

Найпростіше повернути чистоту взуттю з тканини – його слід попрати вручну або у пральній машині з використанням якісних миючих засобів.

Для ручного підійде засіб із позначкою «для білого» або господарське мило. Кросівки треба протерти від сильних забруднень, витягти устілки і шнурки (їх перуть окремо), замочити в мильній воді на півгодини. Після цього випрати, особливо брудні ділянки почистити зубною щіткою, ретельно прополоскати, щоб уникнути появи розводів.

Прати в машині слід у режимі «для спортивного взуття». Якщо такого немає, підійде делікатний, але без віджимання і сушки. Додаткове полоскання не завадить. Перш ніж вкинути кросівки в барабан, помістіть їх у спеціальний мішок. Максимальна температура – 40 °С. Не підходить такий спосіб для взуття з крижкими елементами, пластиковими накладками і світловідбивачами.

Недороге взуття сумнівної якості краще не піддавати такому випробу-

ванню. Замочування і легкого полоскання в мильному розчині цілком достатньо. Шкіряні кросівки білого кольору – статусний і стильний аксесуар. Але вони досить швидко втрачають свій блиск. Зніміть шнурки і витягніть устілки, вологою ганчіркою видаліть пил і значні забруднення з поверхні взуття. Далі намильте губку і м'яко протріть кросівки, в особливо брудних зонах скористайтеся старою

зубною щіткою. Обов'язково витріть кросівки насухо. Підійдуть також паста з молока і картопляного крохмалю у співвідношенні 1:1 (її наносять на шкіру і видаляють за допомогою м'якої тканини), засоби для чищення шкіряного взуття, які можна придбати у спеціалізованих магазинах. На чисті кросівки нанесіть безбарвний крем і відполіруйте поверхню. Категорично не можна замочувати і прати взуття з натуральних матеріалів, це призведе до втрати кольору й огрубіння шкіри. Якщо на білій поверхні з'явилися плями, не потрібно повністю прати кросівки. Цілком можна обійтися локальним очищенням. Будь-який із засобів нанесіть на пляму, почи-

стять м'якою ганчіркою чи зубною щіткою. Справитися з плямами допоможе відбілювач або плямовивідник. Зверніть увагу на побутову хімію із позначкою «OXI» — такі засоби активно борються із забрудненнями й освітлюють колір. Якщо плануєте скористатися зубною пастою, простежте, щоб вона була білою, без вкраплень. Вирішіть проблему і харчова сода з лимонним соком, а також 3–5-відсотковий розчин перекису водню, який не пошкодить матеріал, але впорасться з плямами. Перед використанням дію будь-якого засобу варто перевірити на непримітній ділянці, наприклад на внутрішньому боці язичка, аби уникнути неприємних сюрпризів.

Часто темні плями і смуги на підшві кросівок здатні звести нанівець усю стильність образу. Позбутися таких «міток» можна завдяки канцелярському ластіку — достатньо м'яко потерти ним пляму. Відмінно видаляють темні смуги меламінові губки. Мильна піна і зубна щітка — тандем, що дає змогу почистити підшву, не зачіпаючи верхньої частини взуття. І головне – видаляйте бруд відразу, без зволікань, тоді улюблені кросівки прослужать значно довше.

● ПОРАДА ДО СЕЗОНУ

Весняна ревізія в одержній шафі

Час провітлювати і просушувати теплі речі, щоб із настанням холодів не зіткнулися з неприємними сюрпризами. Адже маленька дірочка, проїдена, скажімо, на вашому улюбленому пальті личинкою молі, може безнадійно зіпсувати його вигляд

Діємо за правилом: вийняти із шафи все. Шуби, пальта, теплі хутряні шапки — на балкон або на подвір'я. Сонячні промені — природний ультрафіолет, що вбиває личинок молі, спори плісняви та різноманітні мікроби. Поки одяг просушується, прибираємо у шафах, де за зиму, як би щільно вони не зачинялися, зібрався пил. Полички і бокові стінки протираємо змоченою у воді з розбавленим у ній оцтом (1:20) ганчіркою. Всі зимові речі треба акуратно випрати. Хутро, що залишилося у місцях контакту зі шкірою, протираємо ватою, змоченою в очищеному бензині, намагаючись не торкатися мідзі. Масні плями з білого хутра чудово видаляються тальком.

Основну роботу виконано — одяг і шафа чисті. Залишилося все розвісити і розкласти. А щоб надати речам приємного запаху і вберегти від підступної молі, увіткніть у цільний свіжий лимон кілька праних гвоздичок і покладіть до шафи. Якщо ж у приміщенні підвищена волога, варто використати камфору, зашити в марлеві мішечки.

● КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Молодим рослинам ґрунт міняють щороку

Не всім кімнатним квітам кожного року потрібне нове житло. Проте у перші 4–5 літ обов'язково пересаджувати регулярно через кожні 12 місяців, оскільки вони швидко ростуть і споживають багато мінералів

Саме через це пересаджують щороку і рослини, що цвітуть. Квіти, що ростуть повільніше, можна залишити у тій самій землі 2, 3 і навіть 4 роки. Великим пальмам, драценою варто змінювати щороку лише верхній шар землі. Камеліям, азаліям — також. Молоді кактуси, особливо квітучі, пересаджують через кожні 12 місяців. Перед зміною ґрунту не підливають, а в новий вазон воду ллють лише через тиждень.

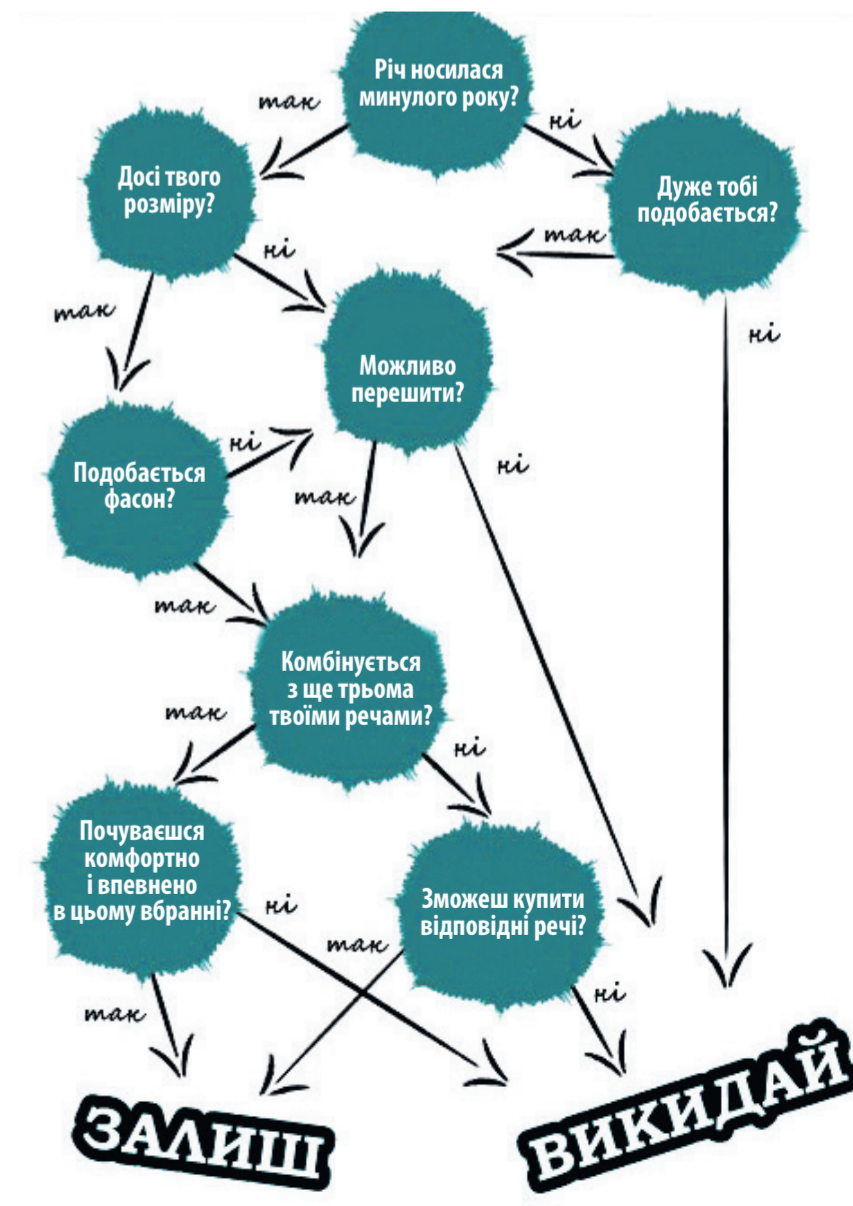
Епіфіти (рослини, що використовують дерева як опору, — фаленопсис, орхідеї, гузманія, антуриум) у перші чотири роки пересаджують щороку, а потім це можна робити через 2–3. На дно нового вазона слід написати шар гравію, щоб не загнило коріння.

● ТАК ПРОСТО

Позбувайся зайвого!

Весняне потепління — чудовий привід навести лад у власному гардеробі, адже потрібно підготувати відповідне погоді вбрання. Але як позбутися непотребу і водночас не викинути одяг, який ще міг би послужити? Це зовсім не проблема, якщо скористатися наведеним нижче алгоритмом. Завдяки йому у вашій шафі завжди буде повний порядок.

● СІМ «Я»

Гратися правильно

Бабуся тримає дворічну внучку на підвіконні третього поверху і показує, як унизу метушаться голуби. Дівчинка приглядається, а тоді старанно розводить по склі пальчиками у сторони: саме таким жестом збільшують зображення на сучасних сенсорних телефонах. Їй усього два роки — а вона вже користується таким (!) досвідом! Цікаво, чи уміє вона так оперувати звичайним конструктором і ляльками, як гаджетом?

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

«Розвиток дитини — у грі. Саме гра — це основна діяльність у дітей дошкільного віку. Таке твердження із семінарських занять з вікової психології в університеті пригадувалося мені, коли спостерігала, як мої діти почергово навчалися складати пірамідку, пазли, «пилососили паличкою килим». Тепер я вряди-годи відбираю телефон у свого найменшенького: у рік і 3 місяці він втямив, що коли возити пальчиком по екрану, то зображення змінюється і йому така гра подобається більше за всілякі пірамідки. Не треба довго мудрувати, щоб спрогнозувати: з дорослішанням він ще більше опанує телефон. Чи є маніпуляції малюків і дошкільнят із гаджетами корисними? Адже електронні ігри бувають і пізнавальними! Що про це каже сучасна психологія?»

Інформації небагато, і вона суперечлива: світ гаджетів достатньо новий та ще й розвивається настільки стрімко, що психологічна наука наздогнати його просто не може, хоча й з усіх сил намагається. Тому поради батькам немовлят і дошкільнят пов'язані поки що тільки зі знанням про те, як відеоігри впливають на тіло, а не на розум. На поверхні лежить спостереження, що такі ігри потребують сидіння, малорухливості. Навіть рухо-орієнтовані ігрові приставки все одно провокують зростання ваги дітей, які ними користуються. Приміром, в американському суспільстві, яке довше і масовіше користується досягненнями науково-технічного прогресу, відзначають: ожиріння дітей таке значне, що вони починають хворіти на недуги, властиві людям середнього і старшого віку. Йдеться про артрит! Дослідники цієї теми підкреслюють: від дитячого ожиріння геймери (з англ. game — гра) страждають утричі частіше, аніж ті, хто не захоплюється іграми на гаджетах.

Молекулярний біолог-еволюціоніст, до слова американець, Джон Медіна, який займається проблематикою розвитку мозку з народження дитини, на своїх лекціях повторює одне і те ж: «Мозок обоюдно активні вправи». Вправи, а надто аеробіка, — фантастичні для мозку! І це стосується всіх: від маленьких дітей до дорослих чиновників. Заохочення до активного способу життя, підказує Медіна, є одним із найліпших подарунків, які батьки можуть зробити своїй дитині. Це означає, що тато чи мама мають знайти в собі сили відірватися від дивана і показати приклад. Тим паче, маленькі діти обоюдно наслідують. Якщо малеча звикне до вправ з малку, то можна бути впевненим, що і в дорослому віці відчуватиме потребу їх виконувати. Вони справді будуть здоровішими порівняно з малорухливими ровесниками й ефективніше справлятимуться з багато чим у своєму житті. Джон Медіна одночасно стверджує, що сам

дуже любить відеоігри, але якби був їх виробником, то писав би на них спеціальні застереження. Звісно, поширення таких ігор — це бізнес, а він дуже рідко буває соціальним, тож маємо самі «намацувати» золоту середину.

Те, що обов'язково повинні знати мами і тати: дитина (особливо дошкільня) має грати не тільки у віртуальні ігри, а обов'язково — у реальні. Добре знайомі «доньки і мамми», «козаки-розбійники», «піжмурки» — важливі забавки! Кандидат психологічних наук Ірина Коган — не єдина спеціалістка, яка наполягає, що комп'ютер та інші гаджети — дуже зручні винаходи, але вони слабкі у соціальному розвитку дитини. Якщо вона залежна від таких ігор, то не має змоги вивчати світ, у якому їй доведеться жити: отож не вмітиме знайомитися і дружити, висловлювати почуття і «зчитувати» їх у інших. Коган каже: «Дитина вчиться натискати на кнопки, а не здійснювати вчинки. Відбувається підміна живої реальності». Відтак для дошкільняти найважливішим є правдиве спілкування.

Дитина вчиться натискати на кнопки, а не здійснювати вчинки. Відбувається підміна живої реальності.

Утім, від відеоігор нам нікуди не дітися, тим більше вони дають свою користь (є чимало розвивальних, вони є спільною темою у розмовах дітей). Застереження, що мало би бути на інструкціях, — це дозований час. Про час, витрачений на електронні ігри, є окреме дослідження. Правда, серед підлітків. Експериментальний психолог доктор Ендрю Пжибильські проаналізував дані опитувань понад 5 тисяч британських дітей віком від 10 до 15 років. 75% із них сказали, що грають у відеоігри щодня. Вчені виявили, що підлітки, які бавилися менше години на день, більш врівноважені, аніж ті, хто не грав зовсім. Виявилось, такі діти частіше казали, що задоволені власним життям і показували найвищий рівень позитивної соціальної взаємодії. У цієї групи також було менше емоційних проблем та нижчий рівень гіперактивності. Зате ті, хто грав понад три години на день, виявилися найменш врівноваженими. Водночас психолог Пжибильські наголосив, що хоча вплив відеоігор на дітей у цьому дослідженні статистично вагомий, опитувані показали, що дуже велику роль у їхньому світовідчутті має такий фактор, як міцність родинних стосунків. У цій фразі — ще один рецепт: багато розмовляти з дитиною, довіряти їй, поважати її, але не пускати на самоплив у нових неоднозначних захопленнях.

Запитати чи розповісти свою історію на цю та іншу теми ви можете, скориставшись електронною адресою okovalenko74@gmail.com.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

А ви вірите, що ця миловидна жінка — гіпнотизерка, яка змогла обманути детектор брехні та Президента?

Сама перерізала горло жертвам чи даремно сиділа 20 років?

10 квітня на волю вийшла 55-літня Любов Кушинська, яка провела за ґратами в Качанівській колонії два десятиліття за подвійне убивство, якого, як стверджує, не вчиняла. Вона була першою жінкою, що отримала довічний термін ув'язнення, і стала першою особою з таким покаранням, кого помилював Петро Порошенко

Василь РОГУЦЬКИЙ

«СКІЛЬКИ БУДЕТЕ ЖИТИ, СТІЛЬКИ ВИ БУДЕТЕ В ТЮРМІ»

У 1997 році Кушинська керувала фірмою, яка займалася нерухомістю. Її звинуватили у вбивстві 61-літнього лікаря Ореста Циньовського і його 38-річного зятя-підприємця Ярослава Дрожджалея. За версією слідства, Кушинська розправилася із чоловіками через квартиру, яку вони їй довірили продати, а вона хотіла її привласнити.

У матеріалах справи йдеться, що Любов Кушинська особисто стріляла в Ярослава, а Ореста вбивав її напарник Андрій Манько. Наостанок бізнес-леді нібито своєю рукою перерізала горло жертвам, щоб упевнитися, що вони мертві. Аби заховати тіла, яму в лісі викопали заздалегідь.

Сама Кушинська своєї провини ніколи не визнавала і не визнає. Стверджує, що її підставили, а вбивав на-

Любов Кушинська свою провину ніколи не визнавала і не визнає. Стверджує, що її підставили, а вбивав насправді її знайомий із напарниками.

справді її знайомий із напарниками. Кушинська звертає увагу на те, що її засудили до довічного ув'язнення, а напарника Андрія Манька — лише на 15 літ (за інформацією ЗМІ, після відбуття покарання він прожив ще два роки і помер. — Ред.).

Жінка наполягає на причетності до цієї справи Романа Станіка, колишнього чоловіка экс-міністра юстиції Сюзанни Станік. Любов Кушинська стверджує, що Роман був її коханцем, і саме він познайомив її із власником квартири Дрожджалеєм. «Роман Станік і замовив цей вирок. Через те, що заборгував мені дуже велику суму грошей», — заявляла в одному з інтерв'ю Кушинська. Вона також каже, що вже в ув'язненні їй передали «привіт» від экс-міністра юстиції Сюзанни Станік. «Скільки будете жити, стільки ви будете сидіти», — нібито передали їй слова від колишньої очільниці відомства.

Однак родичі жертв не вірять у невинність Любові Кушинської. Галина Дрожджаль, донька та дружина убитих чоловіків, ще місяць тому, коли стало відомо про ймовірний указ про помилування, звернулася

у листі до Президента із закликом не робити цього, бо це буде «велика підлість та помилка». «Кушинська — це вовк в овечій шкурі. Брехала, бреше і буде брехати. Вчиняла злочини і буде вчиняти», — написано у листі Галини Дрожджаль до Порошенка. Жінка стверджує, що Любов Кушинська забрала оригінали документів на квартиру, а коли власники прийшли по них, вона їх убила. За словами пані Галини, свою квартиру їй вдалося відсудити лише через рік після вироку Кушинській, і протягом цього часу там жила донька засудженої, яка, «коли її за рішенням суду мали виселяти, покрала все, що можна було, — котел, батареї...»

Також Галина Дрожджаль підозрює, що Любов Кушинська володіє гіпнотичним впливом, про що є свідчення одного зі слідчих і наглядочки в сізо... До речі, син убитого Ореста Циньовського Юрій спробував провести власне розслідування, але його теж убили — через 2,5 року після того, як розправились із батьком.

ПЕРЕД ЗВІЛЬНЕННЯМ ПЕРЕВІРИЛИ НА ДЕТЕКТОРІ БРЕХНІ

Чому Президент помилював Любов Кушинську? Про це поклопотався народний депутат від Блоку Петра Порошенка Олександр Грановський. За його словами, підтвердити невинуватість жінки допомогли експерти-криміналісти та фахівці з детектору брехні, які кілька днів працювали з нею у в'язниці. «Я провів достатньо часу з Любою, а після я сам глибоко занурився в її проблему, щоб мати повне моральне право стверджувати, що Люба нікого не вбивала. Особисто знайшов і деяких суддів, які слухали цю справу, прокурорів, які звинувачували її, інших свідків, поговорив із журналістами і т. д. Поза всяким сумнівом, у той далекий час система отримала однозначну команду: Люба Кушинська повинна здохнути на нарах», — заявив Грановський.

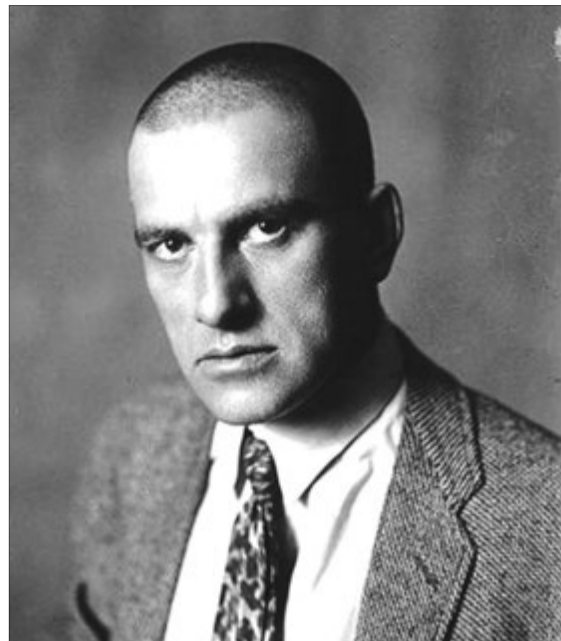
Вийшовши на свободу, вона зможе в судовому порядку скасувати винесений їй вирок. Допомогати буде адвокат Андрій Федур. Він заявляє: «Я ретельно вивчив матеріали цієї кримінальної справи. Усі 19 томів. З додатками, доказами. І прийшов до глибокого переконання, що рішення суду було щонайменше помилковим. Суд ухвалив його всупереч доказам. Мене дуже цікавить, чому справжніх убивць 20 років ніхто не шукав». Федур обурений: Манько, який відсидів 15 літ у цій справі, на судовому засіданні зізнався, що Кушинська не вбивала, а її він обмовив, бо його змусили. Але суд не взяв до уваги цих слів.

...Словом, кінець страшної історії, яка почалась 20 років тому, ще попереду. І багато фігурантів цієї справи, в тому числі і дуже високопоставлених, схоже, знову можуть втратити сон. Або життя?

● СВІТОВЕ ІМ'Я

«Клянусь — люблю незмінно і вірно...» (3 поеми «Люблю», присвяченій Лілі Брик, яку вважав своєю музою). На фото утрюх разом з її чоловіком Осипом Бриком.

Коли художник Репін сказав поету, що хоче на портреті передати вдачу Маяковського за посередництвом його «натхненного волосся», Маяковський прийшов до нього побритим. З того часу стригся «під нуль».

Маяковський написав: «Ліля — люби мене» і... пустив собі кулю

Увесь гонорар, зароблений від виступів у Парижі, він переказав знаній квітковій фірмі з умовою, що його коханій принеситимуть квіти доти, доки вистачить грошей. Вийшло так, що його уже не було серед живих, а її (Тетяні Яковлеві) щотижня усе ще носили квіти. Із запискою «від Маяковського»

Оксана КОВАЛЕНКО

«Вони — Джоконда, котрою надо украсть!» У житті Володимира Маяковського було безліч «любовочок» і одна справжня любов без взаємності. Одній із любовочок він написав своє знамените: «Послушайте! Ведь, если звезды зажигают — значит — это кому-нибудь нужно?» А іншій адресував таке: «Джек Лондон, деньги, любовь, страсть, — а я одно видел: вы — Джоконда, которую надо украсть!» Він нависав над кожною з них зі своїми палкими почуттями, бурхливо страждав, неймовірно підганяв події і, кажуть, не бажав нічого знати, що відчуває і почуває Вона... Але він умів віддавати, жертвувати, обділяти себе. Риса тим більш цінна, що властива людині, яка не раз упродовж життя пізнавала бідність.

Поет прожив неповних 37 літ: саме навесні — 14 квітня — він вирішив піти з життя. Вистрілив у себе після того, як спровадив із квартири свою «чергову любов». То був час, як він думав, коли гірше

Поет підробляв тим, що малював плакати і листівки та складав до них тексти. За плакати отримував 10 рублів у місяць.

не буває: провалилися обидві його п'єси, не вдалася ювілейна творча виставка, кохана жінка була не з ним, а та, яка могла б її замінити, не була до того готова... А як велося йому у житті? Знайомі вважали його дуже важкою людиною. «Він був або дотепно-веселий, або похмурий і озлоблений, але завжди неспокійний». Його сучасник Корній Чуковський казав: «А що ви хочете? Щоденно створювати диковинне, вражаюче, сенсаційне — тут ніяких людських сил не вистачить».

«Я — не из кацапов-разинь...» Маяковський — син родини з українським корінням. Предки його батька були з козаків Запорізької Січі, з роду кубанських

козаків походила мама. Народився майбутній поет у Грузії, в липні 1893 року. Пізніше опише своє походження так:

«Три разных истока
во мне речевых:
Я — не из кацапов-разинь.
Я — дедом казак, другим —
сечевик,
а по рождению грузин»...

Напише і про українську ніч, про те, що знання про борщ, сало і двох Тарасів (Бульбу і Шевченка), — нікчемні як на багатогранну Україну. Цей вірш опублікує у час псевдоборотьби з тиском на російське. (Ніде правди діти — належать Маяковському і такі рядки:

«Я адрес по-русски спросил у хохла, хохол отвечал: «Не чую». Вірш «Нашему юношеству» — про рівняння на Москву).

Він дуже рано захопився політикою. 1904 рік. Російсько-японська війна. У домі Маяковських багато публіцистичних газет і журналів. 11-річний хлопчик читав усе запоем. Почувався після того дуже збуджено... Біда і злидні впали на сім'ю з трьома дітьми зі смертю батька, який вколосив, зшиваючи папери. Ось фрагмент

“**Володимир Маяковський подарував Лілі Брик золотий перстень з її ініціалами «Л. Ю. Б.», що при обертанні утворювали «ЛЮБЛЮ».**

автобіографії поета з назвою «Я сам»: «Благополучие кончилось. После похорон отца — у нас 3 рубля. Инстинктивно, лихорадочно мы распродали столы и стулья. Двинулись в Москву. Зачем? Даже знакомых не было». Маяковський пішов у гімназію. Багато читає. «Нет произведения искусства, которым бы я увлекся больше, чем «Предисловием» Маркса... Помню отчетливо синенькую ленинскую «Две тактики»... 1908 год. Вступил

в партию РСДРП (большевиков). (3 гімназії його виключили за неоплату.)

«Тобі б, Володько, дуги гнути, а не картини малювати», — так жартували над Маяковським однокурсники уже в училищі живопису (серед ровесників хлопець вирізнявся кремезною статуєю і зростом). Маяковський малював колоритно, самобутньо й одночасно активно взявся віршувати. Про училище пише: «Удивило: раздражителей лелеют — самостоятельных гонят». Вигнали потім і його. Так само аналітично і не по роках самовпевнено він підходить до всього в житті. Почитав Толстого, Шекспіра, Байрона і зробив висновок, що писати ліпше за них зовсім не важко. Оскільки і далі цікавиться революційним рухом — вирішує творити соціалістичне мистецтво. Знаходить спільників і стає яскравим представником футуризму — течії, що відкидає реалізм і всі традиції та прийоми старого мистецтва. Видає з друзями маніфест «Пощечина общественному вкусу».

Він — поет, драматург, громадський діяч і публіцист. «В роботі свідомо переводжу себе на газетяра. Основна позиція — проти вигадки, естетизації... — за агіт, за кваліфіковану публіцистику, хроніку... Друга робота — ...їжджу містами і читаю. Новочеркаськ, Вінниця, Харків, Париж, Ростов, Тифліс, Берлін, Київ і т. д.» Гучним голосом Маяковський декламував свої вірші, а потім дотепно відповідав на будь-які запитання залу, і це подобалося людям найбільше. Потрапити на зустріч із ним було майже неможливо, а ті, хто потрапив, стояли в проходах і навіть на сцені.

У його автобіографії є розділ «Радісна дата». Одним реченням пише про знайомство із сім'єю Бриків, головне — з Лілією Брик, жінкою, яка стане для нього Усім: «На мне ж с ума сошла анатомия. Сплошное сердце — гудит повсеместно». Осип Брик не мав нічого проти почуттів Володимира, більше того — не лише прийняв його до себе на квартиру (і той спав з його дружиною), а й купував його вірші. Згодом уже Маяковський із міст, де виступав, відправляв численні поштові перекази, гостинці обом і навіть придбав Лілі автомобіль у Парижі. Ще один подарунок — золотий перстень з її ініціалами «Л. Ю. Б.», що при обертанні утворювали «ЛЮБЛЮ».

Хоча квіти десятиліттями навіть після його самогубства носили Тетяні Яковлеві — російській емігрантці у Франції, яка за життя до кінця не усвідомила силу його почуттів, які вилилися у чарівний вірш, де є такі слова: «Я все равно тебя когда-нибудь возьму — Одну или вдвоем с Парижем»...

● ЦІКАВІ ФАКТИ:

● Поет страждав з дитинства бактеріофобією — остерігався уколів шпильок та заколок. Панічно боявся найменшої ранки. Так перейнявся важкою смертю батька, який помер через зараження крові.

● У 2016 році у соцмережах відбувся поетичний флешмоб на вірш поета «Борг Україні». Цитували рядки: «Товариш москаль, На Украину шуток не скаль. Разучите эту мову на знаменах-лексиконах алых, — Эта мова величава и проста: «Чуешь, сурмы заграли, час расплаты настав...»

● Колеги-поети звинувачували Маяковського в аферизмі, бо той вигадав віршову «драбинку», що

давала у два-три рази більший гонорар (платили тоді за кількість рядків, а не знаків).

Мой стих

трудом

громаду лет прорвёт

и явится

весомо,

грубо,

зримо,

как в наши дни

вошёл водопровод,

сработанный

ещё рабами Рима.

РЕКЛАМА

ПРОДАЖ ● ГАРАНТИЯ ● СЕРВИС ● ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

ЧЕТВЕР, 19 КВІТНЯ

1+1	11.50	17.30	22.00	«Вікна-Новини»	18.00	T/C «Коли ми вдома. Нова історія»	20.00	22.40	«Я соромлюсь свого тіла 5» (16+)	23.00	«Я соромлюсь свого тіла 5» (18+)	00.00	«Один за всіх» (16+)											
06.30, 07.10, 08.10, 09.10	«Сніданок з 1+1»	07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 00.40, 05.20	TCH: «Телевізійна служба новин»	09.30	«Чотири весілля»	10.50, 12.20	«Одруження наосліп»	12.45, 14.05, 15.25	«Міняю жінку»	17.10	T/C «Мама» (12+)	20.30, 04.50	«Секретні матеріали»	21.00	T/C «Прислуга» (12+)	22.00	«Міняю жінку - 13»	23.00	«Право на владу 2018»	00.45	X/ф «На гребені» (16+)			
ІНТЕР	06.00	Мультифільм	06.20, 22.35	«Слідство вели... з Леонідом Каневським»	07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40	Новини	07.10, 08.10, 09.20	«Ранок з Інтером»	10.15, 12.25, 20.40	T/C «Заради кохання я все зможу!»	12.50	T/C «Східні солодоші» (12+)	14.50, 15.45, 16.45	«Речдок»	18.00, 19.00, 04.10	Ток-шоу «Стосується кожного»	20.00, 02.20, 05.25	«Подробіці»	00.20	T/C «СБУ. Спецоперація»				
УКРАЇНА	06.30, 07.10, 08.15	Ранок з Україною	07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00, 02.20	Сьогодні	09.30	Зірковий шлях	10.30	Місія: краса	11.30, 03.10	Реальна містика	13.30, 15.30, 04.45	Агенти справедливості-5 (12+)	16.00	Історія одного злочину-2 (16+)	18.00	T/C «Обручка з рубіном» (12+)	19.45	Ток-шоу «Говорить Україна»	21.00	T/C «Спадкоємця мимоволі»	23.20	Контролер	00.00	T/C «CSI. Місце злочину» (16+)
СТБ	06.35, 15.55	«Все буде добре!»	07.55	«Все буде смачно!»	09.00	«МастерШеф - 7» (12+)																		

П'ЯТНИЦЯ, 20 КВІТНЯ

1+1	10.40	X/ф «Закохані жінки» (16+)	17.30, 22.00	«Вікна-Новини»	18.00	T/C «Коли ми вдома. Нова історія»	20.00, 23.05	«Холостяк - 8» (12+)	22.40	«Небачене Євробачення 2018»	00.05	«Як вийти заміж» (12+)												
06.30, 07.10, 08.10, 09.10	«Сніданок з 1+1»	07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30	TCH: «Телевізійна служба новин»	09.30	«Чотири весілля»	10.55, 12.20	«Одруження наосліп»	13.05, 14.35, 15.45	«Міняю жінку»	17.10	T/C «Мама» (12+)	20.15	«Ліга сміху 2018»	22.20	«Ігри приколів 2018»	23.20, 00.15, 05.05	«Розсміши коміка»	01.10	«Вечірній Київ»					
ІНТЕР	06.05	Мультифільм	06.20	«Слідство вели... з Леонідом Каневським»	07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40	Новини	07.10, 08.10, 09.20	«Ранок з Інтером»	10.15, 12.25	T/C «Заради кохання я все зможу!»	12.50	T/C «Східні солодоші» (12+)	14.50, 15.45, 16.45, 02.15	«Речдок»	18.00	Ток-шоу «Стосується кожного»	20.00	«Подробіці тижня»	22.00	T/C «Молодий Папа» (16+)	04.20	«Стосується кожного»	05.05	«Тор Шоп»
УКРАЇНА	06.30, 07.10, 08.15	Ранок з Україною	07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00, 03.15	Сьогодні	09.30, 05.40	Зірковий шлях	11.20, 04.00	Реальна містика	13.20, 15.30	T/C «Дружина з того світу» (16+)	18.00	T/C «Обручка з рубіном» (12+)	19.45	Ток-шоу «Говорить Україна»	21.00, 00.00	T/C «Обираючи долю» (12+)	23.20	Слідами	02.00	Телемагазин	02.30	T/C «CSI. Місце злочину» (16+)		
СТБ	06.40	«Моя правда. Орнелла Муті. Приборкання норволіво!»	08.30	X/ф «Знак долі»																				

Що віщують зорі

Гороскоп на 16-22 квітня

ОВЕН. Вас супроводжуватиме успіх, якщо ви проявите ініціативу. Бережіть добрі взаємини із близькими людьми, уникайте образ і непорозуміння. Вихідні сприятливі для складання планів і нових проектів. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — четвер.

ТЕЛЕЦЬ. Вдалих тиждень для завершення початих справ. Утримуйтеся від критики, будьте тактовніші. Цікава інформація допоможе вам у просуванні кар'єрними сходами. Вихідні проведіть з родиною. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — понеділок.

БЛИЗНУКИ. Постарайтеся не перевантажувати себе роботою. Зможете швидко й ефективно вирішити усі невідкладні справи. Керуйте власною думкою. Уникайте відкритої критики близьких у вихідні. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — вівторок.

РАК. Традиційний підхід до вирішення ділових проблем не завжди вдалий — спробуйте переглянути деякі свої погляди, підвищити професійний рівень. У вихідні кохана людина приємно вас здивує, нудьгувати не буде. Сприятливий день — четвер, несприятливий — вівторок.

ЛЕВ. Настає час кар'єрних досягнень. Проявіть рішучість і активність, найближче майбутнє розставить усе на місця. Не відмовляйтеся від допомоги. У вихідні краще не планувати ділових зустрічей. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — п'ятниця.

ДІВА. Ретельно аналізуйте події, що відбуваються, опираючись на життєвий досвід і логіку. Можливий кар'єрний ріст і перехід на нову посаду. Зірки обіцяють вам успіх і поліпшення фінансового становища. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — субота.

ТЕРЕЗИ. Тиждень сприятливий для вирішення робочих проблем, ви зможете впоратися з усіма справами. Якщо плануєте помянути роботу, сміливо здійснюйте свої задуми. Покладіться на інтуїцію і частіше посміхайтесь. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — четвер.

СКОРПІОН. Будьте об'єктивні в оцінках власних можливостей. На роботі вас чекає успіх, але поведіться стримано, не пропускайте важливих новин. Вам доведеться відстоювати свої інтереси. У родині буде спокій і благополуччя. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — середа.

СТРЕЛЕЦЬ. Оптимізм і старанність допоможуть вам легко здолати перешкоди. Бажано нікуди не спізнюватися, непунктуальність може стати причиною проблем. Погодьте та утчіть усе до дрібниць, щоб роботу не довелося переробляти. Сприятливий день — середа, несприятливий — четвер.

КОЗЕРІГ. Завершення давнього проекту порадує і морально, й матеріально. Очікується досить напружений період, але й чималі досягнення. У вихідні можливі цікаві зустрічі й нові знайомства. Сприятливий день — четвер, несприятливий — понеділок.

ВОДОЛІЙ. Заспокойтеся й не метушіться, пливить за течією. В потрібний час вона сама винесе вас туди, куди бажаєте. Постарайтеся раціонально витратити сили, уникайте перевантажень. У вихідні відмовтеся від непотрібних зустрічей. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — п'ятниця.

РИБИ. Постарайтеся не форсувати події, уникайте невинуватого ризику й непотрібних жертв. Цілеспрямованість наблизить вас до успіху. У вихідні займіться вирішенням сімейних проблем. Більше часу проводьте з дітьми. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — четвер.

СУБОТА, 21 КВІТНЯ

1+1	21.30	«Вечір з Наталею Гаріповою. Оля Полякова» (12+)	22.55	«Світами за скарбами» (12+)	01.20	«Давай поговоримо про секс» (16+)																				
06.00, 19.30	TCH: «Телевізійна служба новин»	06.45	«Гроші 2018»	08.00	«Сніданок. Вихідний»	10.00, 23.10	«Світське життя 2018»	11.05	«Голос країни 8»	14.05	«Ліга сміху 2018»	16.30, 21.15	«Вечірній квартал»	18.30	«Розсміши коміка». Діти 2018»	20.15	«Українські сенсації»	00.10, 03.55	«Вечірній Київ»	05.35	«Розсміши коміка»					
ІНТЕР	05.35	Док.проект «Брати Меладзе. «Вопреки»	06.15	«Україна вряжає»	06.50	Мультифільм	07.30	«Чекай мене»	09.00	X/ф «За сірниками»	11.00	X/ф «Сім старих і одна дівчина»	12.30	X/ф «Невинуватий брехун»	14.00	X/ф «Танго кохання»	16.00, 20.30	T/C «Східні солодоші» (12+)	20.00, 01.45, 05.30	«Подробіці»	22.30	T/C «Молодий Папа» (16+)	02.00	Д/п «Клара Лучко. Три зустрічі»	03.00	Подробіці
УКРАЇНА	07.00, 15.00, 19.00, 02.00	Сьогодні	07.15, 05.40	Зірковий шлях	09.50, 15.20	T/C «Спадкоємця мимоволі»	17.20, 19.40	T/C «Настане світанок» (12+)	22.00	T/C «Точка кипіння» (16+)	01.00	Телемагазин	02.40	Реальна містика	04.15	T/C «CSI. Місце злочину» (16+)										
СТБ	06.00	«Караоке на Майдані»	07.00, 19.00	«Хата на тата» (12+)	09.00	«Все буде смачно!»	10.10	«МастерШеф. Кулінарний випускний» (12+)	13.50	«Холостяк - 8» (12+)	16.55	X/ф «Діамантова рука»														

НЕДІЛЯ, 22 КВІТНЯ

1+1	13.45	«Вечір з Наталею Гаріповою. Оля Полякова» (12+)	15.00 <th>X/ф «Діамантова рука» (12+)</th> <th>17.00, 23.30</th> <th>«Я соромлюсь свого тіла 5» (16+)</th> <th>19.00</th> <th>«Битва екстрасенсів 18» (16+)</th> <th>21.20</th> <th>«Один за всіх» (16+)</th> <th>22.35</th> <th>«Слідство ведуть екстрасенси» (16+)</th> <th>23.50</th> <th>«Я соромлюсь свого тіла 5» (18+)</th>	X/ф «Діамантова рука» (12+)	17.00, 23.30	«Я соромлюсь свого тіла 5» (16+)	19.00	«Битва екстрасенсів 18» (16+)	21.20	«Один за всіх» (16+)	22.35	«Слідство ведуть екстрасенси» (16+)	23.50	«Я соромлюсь свого тіла 5» (18+)												
06.10	TCH: «Телевізійна служба новин»	07.05	«Українські сенсації»	08.00	«Сніданок. Вихідний»	09.00	«Лото-забава»	09.40	M/ф «Маша і ведмідь»	10.10	«Повітряні мені красу - 3»	11.30, 12.55	«Світ наворотіт - 8»	14.00	T/C «Прислуга» (12+)	17.50	X/ф «Кохання у великому місті - 3» (16+)	19.30, 05.00	«ТCH-Тиждень»	21.00	«Голос країни 8»	00.10	«Ігри приколів 2018»	01.05	X/ф «Екстрасенс» (16+)	
ІНТЕР	06.00	Мультифільм	06.40	X/ф «Невинуватий брехун»	08.00	«Удачний проект»	09.00	«Готуємо разом»	10.00	«Орел і Решка. Морський сезон»	11.00	«Орел і Решка. Перезавантаження»	12.00	«Орел і Решка. Перезавантаження»	12.50	X/ф «Людина-оркестр»	14.30	X/ф «Попелюшка «80»	18.00	«Крутіше всіх. Новий сезон»	20.00, 02.05	«Подробіці»	20.30	T/C «Східні солодоші» (12+)	22.30	T/C «Молодий Папа» (16+)
УКРАЇНА	06.50	Сьогодні	07.45, 03.40	Зірковий шлях	09.00	T/C «Настане світанок» (12+)	12.50	T/C «Обираючи долю» (12+)	17.00, 21.00, 03.40	«Ліга сміху» (12+)	19.00, 02.40	Події тижня з Олегом Пантюком	20.00	Подорож теми	23.00, 02.00	T/C «Точка кипіння» (16+)	01.30	Телемагазин	04.00	Історія одного злочину-2 (16+)						
СТБ	05.30	«Хата на тата» (12+)	07.35	«Як вийти заміж» (12+)	08.50	«Все буде смачно!»	09.55	«Караоке на Майдані»	10.55	T/C «Коли ми вдома. Нова історія»																

СУБОТА, 21 КВІТНЯ

НЕДІЛЯ, 22 КВІТНЯ

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

На вигляд — конвалія, на запах — часник

Зібране в пучки яскраво-зелене листя черемші на базарних ятках – одна з перших ознак остаточної перемоги весни і один із кращих засобів подолання авітамінозу. Ведмежа або дика цибуля, левурда, лісовий часник (такі назви має черемша в різних місцевостях) – унікальна за своїми властивостями та смаком рослина, що занесена до Червоної книги України, адже у природі її стає все менше й менше. Проте багато хто вирощує лісовий часник на городі і торгує ним на ринку. Купити черемшу у бабусь можна лише протягом кількох тижнів. Ця особлива трава має яскраво виражений часниковий смак та запах, але ніжна й солодкувата, як молода зелена цибуля, і використовується для приготування салатів, супів, пирогів та інших страв. Її або дуже люблять, або не їдять зовсім. Тож, якщо вам сподобаються страви з неї, ви з нетерпінням чекатимете наступного сезону ароматної черемші!

САЛАТ ІЗ ЧЕРЕМШІ ТА СИРУ

Простий салат із ведмежою цибулю буде доречним і на щоденному, і на святковому столі

Інгредієнти: 1 пучок черемші, 100 г адигейського сиру, 2–3 солоні огірки, 2 ст. л. оливкової олії, сіль за смаком.

Приготування. Сир нарізати великими кубиками і зсипати у миску. Солоні огірки пократити кружальцями або напівкружальцями і висипати до сиру. Пучок черемші вимити і нарізати звичним для зеленої способом: покласти на дошку й посікти гострим ножом через кожні 3–5 мм. Змішати ведмежу цибулю з сиром та огірками, трохи присолити й заправити оливковою олією.

Фото dietychni-recepty.com

Фото tutknow.ru.

САЛАТ ІЗ ЧЕРЕМШІ ТА М'ЯСА

У нього безліч переваг: смачний, ситний, корисний, та й готується надзвичайно швидко

Інгредієнти: 2 пучки черемші, 100 г вареного чи запеченого м'яса, 1 яйце, 0,5 ч. л. 3-відсоткового оцту, сіль за смаком.

Приготування. Промиті молоді пагони черемші ошпарити окропом, відкинути на друшляк, нарізати, додати покрояне соломкою охолоджене м'ясо або шинку та шматочки яйця, посолити, заправити оцтом. Можна — майонезом.

КОНВЕРТИКИ

Інгредієнти: 1 скл. рисового борошна, 1 скл. пшеничного борошна, 1 ч. л. кунжутової олії, 300 г фаршу, 1 пучок черемші, 1 ч. л. соєвого соусу, олія соняшникова, вода, сіль.

Приготування. Для начинки змішати фарш, черемшу, кунжутову олію, сіль, соєвий соус і трохи води. Зсипати в миску рисове і пшеничне борошно, додати гарячої води, посолити, замісити тісто і залишити його на півгодини в теплом місці. Розділити тісто на шматочки, розкачати кожен у корж, на середину класти начинку і защипнути краї, надавши форми конвертика. Обсмажити конвертики на змащеній олією пляшці в духовці при 180°С до хрусткої золотистої скоринки.

Фото maxpark.com

СУП КАРТОПЛЯНИЙ З ВЕДМЕЖОЮ ЦИБУЛЕЮ

Із лісовим часником навіть звичайний суп набуде особливого смаку й аромату

Інгредієнти: 1 невелика цибулина, 1 морквина, 400 г картоплі, 1 ст. л. смальцю, 1 пучок черемші, 800 мл води чи бульйону, сіль, спеції — за смаком.

Приготування. Очищену картоплю порізати кубиками й варити 10–15 хвилин, додати підсмажені на смальці цибулю та моркву, за 10 хвилин до закінчення приготування супу всипати посічену черемшу.

Фото google.com.ua

Фото ivona.bigmir.net

ЧЕРЕМША ІЗ СИРОМ І СМЕТАНОЮ

Така суміш стане і чудовою намазкою для бутербродів, і начинкою для тарталеток, і смачною самостійною стравою на вечерю

Інгредієнти: 100 г зеленої цибулі, 150 г черемші, 300 г сиру, 100–200 г сметани, сіль та перець чорний (мелений) — до смаку.

Приготування. Промиті листки черемші та зелену цибулю дрібно нарізати, змішати із сиром, посолити, поперчити. Поступово додаючи сметану та ретельно перемішуючи, довести суміш до бажаної консистенції.

ПАСТА З СОУСОМ ІЗ КРЕВЕТОК І ВЕДМЕЖОЇ ЦИБУЛІ

Традиційні італійські макарони чудово поєднуються з вершковим соусом. Спробуйте доповнити його ще й креветками та черемшею

Інгредієнти: 400 г спагетті, 2 помідори, 1 невеликий пучок зеленої цибулі, 3 зубочки часнику, 400–500 г креветок (заморожених), 1 ст. л. масла вершкового, 300 мл вершків, 1 невеликий пучок черемші, сіль, перець — до смаку.

Приготування. У глибокій сковороді розпустити вершкове масло та упродовж 3 хвилин смажити у ньому подрібнені цибулю та часник. Додати варені очищені креветки, тушкувати 2 хвилини. Висипати помідори, порізані невеликими кубиками, перед тим видаливши насіння й шкірку, залишити на вогні хвилин на 5, після чого додати вершки, посолити, поперчити і всипати тонко нарізану черемшу, помішати, довести соус до кипіння й кип'ятити 2 хвилини.

Пасту відварити в підсоленій воді, відкинути на друшляк. Розкласти ложкою по тарілках і полити соусом. Прикрасити черемшею.

Фото lady.tochka.net

Фото recepti.biz.ua

СВИНИНА, СМАЖЕНА З ЧЕРЕМШОЮ

Така страва смакуватиме з гарниром із тушкованих овочів, рисом або овочевим салатом

Інгредієнти: 250 г свинини, 2 пучки черемші, 3 ст. л. олії, мелений червоний перець та сіль — до смаку.

Приготування. Підготовлену свинину нарізати соломкою. У черемші видалити зів'ялі місця, промити. Після того, як стече вода, тонко нарізати. Сковороду з олією розігріти на сильному вогні, викласти в неї м'ясну соломку, поперчити, посолити. Щойно свинина побіліє, додати до неї черемшу та перемішати. Смажити на сильному вогні 1 хвилину. Подавати страву до столу гарячою.

Фото tvcook.ru

ВЕСНЯНА ЯЄЧНЯ

За вікном уже добряче пригріває сонечко, тож хочеться чогось яскравого і соковитого. Приготуйте швидкий і корисний сніданок, додавши до звичної яєчної зелені ведмежої цибулі

Інгредієнти: 1 пучок свіжої черемші, 20 г вершкового масла, 2–3 яйця.

Приготування. Черемшу перебрати, зрізати черешки, промити, дрібно нарізати, висипати на змащену маслом розпечену сковорідку, залити збитими яйцями і смажити до готовності.

РУЛЕТ ІЗ ЧЕРЕМШОЮ І М'ЯСНИМ ФАРШЕМ

З його приготуванням впораються навіть недосвідчені господині і зможуть побалувати родину смачною стравою, що популярна в багатьох європейських кухнях

Інгредієнти: 800 г курячо-свиного фаршу, 1 середня картоплина, 1 яйце, 3 ст. л. манної крупи, невеликий пучок черемші, 1 цибулина, вода, сіль, спеції — за смаком.

Фото every-holiday.ru

Приготування. До фаршу додати сир картоплину, стертую на дрібній тертці, яйце і манку, перемішати, влити трохи води. На рівній поверхні розстелити фольгу, розкласти на ній пласт фаршу близько 1 см завтовшки. Дрібно порізані цибулю і черемшу викласти на фарш, посипати спеціями, посолити. Згорнути рулет, акуратно загорнувши фольгу, і покласти на деко. Запекати 45 хвилин при 170°С.

ПІСНІ ЧЕБУРЕКИ

Ведмежа цибуля з її яскравим часниковим ароматом може послужити й цікавою начинкою

Інгредієнти: для тіста — 2–3 скл. борошна, 1 скл. гарячої води, 2 ст. л. олії, 1 ч. л. солі, 1 ч. л. цукру; для начинки — 400–500 г картопляного пюре, 1 пучок зеленої цибулі, 1 пучок черемші, сіль, перець — за смаком.

Приготування. Спочатку слід замісити заварне тісто. Для цього розчинити у воді сіль, цукор і олію та довести до кипіння. Залийте нею борошно і вимішайте тісто ложкою. Коли воно трохи схолоне, поступово підсипаючи муку, добре вимісіть. Тісто має бути такої ж консистенції, як на вареники. Замотайте його у харчову плівку і покладіть у холодильник на 1 годину. Тим часом приготуйте начинку. Картоплю відваріть у підсоленій воді до готовності, злийте воду, потовчіть на пюре. Коли вихолоне, додайте дрібно порізану черемшу і зелену цибулю. Тісто дістаньте з холодильника, розділіть на невеликі шматки. Кожен із них розкачайте завтовшки 1 мм, за допомогою тарілки виріжте круг. На одну половину рівномірно викладіть начинку, з'єднайте краї і добре защипайте їх. Чебуреки обсмажуйте у великій кількості олії до золотистої скоринки з обох боків.

Фото jisty.com.ua

● «Гарбуз із секретом»

«3D-принтер» 200 років тому? Та це ж... ткацький верстат!

А на Поліссі, поки не «забіліли сніги», вклоняються... царівні-журавлині! І у Серхові Маневицького району, прочитавши ще раз запитання про цю чудо-ягоду, переконані, — тільки усміхнуться

Грицько ГАРБУЗ

Тож спочатку ще раз нагадаємо його.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 12 (2018)

Видно пана по халявах, хто до неї йде. Прийшовши, вклоняється. Адже вона — царівна... Не жаба. Хоч і серед жаб. Але вона така, як у пісні, яку присвятив своїй коханій Кріс де Бург.

Цій царівні приписують сотні властивостей, але ми наголосимо лише на одній у конкретній ситуації: вона допомагає жінкам полегшити роботу. Але мова тут не про приворожіння чи оздоровлення. А про процес виготовлення речей на так званому «3D-принтері», який ще років 200 тому виставляли зимної пори в багатьох хатах і біля нього при свічках збирався чималий гурт на вечорниці. Зараз цей «3D-принтер» — уже велика рідкість, хоч і є, незважаючи на досягнення технічного прогресу.

А до цариці, як і в сиву давнину, щороку відбувається паломництво, щоб встигнути її вклонитись, поки не станеться так, як називається книга Миколи Сиротюка.

Що за предмет ми заховаємо у гарбузі?

Я родом із Черкащини, де нема боліт, а відповідно — і журавлини. Жінки брали по бубочці калини в рот, після чого виділялося більше слини — і це допомагало їм сукати нитки.

Лише 6 учасників вказали правильну відповідь — слово «Журавлина». Згідно із жеребкуванням, яке провела прес-секретар прокурора Волині Наталія Мурашевич, по 100 гривень отримають... онук і бабуся — зараз київський юрист Артем Сахар (уродженець Римачів Любомльського району) і вчителька української мови і літератури Валентина Остапчук із селища Голоби Ковельського району. Справа в тому, що відповідь на запитання шукали усією сім'єю і правильний варіант надіслали з кількох номерів. А далі щасливий жереб посприяв перемозі.

«Донька Алла одразу захопилася за слово «Журавлина» — царівна серед жаб, до неї добираються на болота в чоботях, а Кріс де Бург присвятив своїй коханій знамениту пісню «Леді в червоному»... Оскільки я вчителька української літератури, то й книга Миколи Сиротюка «Забіліли сніги» у нас вдома є. І «3D-принтер» підозрювали, що то — ткацький верстат... «Але який же зв'язок між ткацьким верстатом і журавлиною?» — запитує донька. А я згадую, що в моєї мами був ткацький верстат, і коли на ньому ткали, то поруч ставили посудину з калиною. Я родом із Черкащини, де нема боліт, а відповідно — і журавлини. Жінки брали по бубочці

калини в рот, після чого виділялося більше слини — і це допомагало їм сукати нитки», — пояснила пані Валентина. Блискуче! Чесно кажучи, ми боялися, що нас завалять правильними відповідями читачі із села Серхів Маневицького району, яке називають столицею зимової ягоди волинського Полісся. Втім, видно, вони не здогадалися, що живуть поруч із розгадкою...

А тепер час розгадувати нове завдання, яке цього разу, переконані, буде дуже легким. І доволі коротким.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 15 (2018)

Вони по-особливому сяють, якщо... Бувають смачними до пива, зробили всесвітньо відомим любителя соняшників, обманюють нас із океаном, бо це насправді — не вода, а... Вони не змогли допомогти відчутти славу тому, хто створив геніальний славень одному з континентів. На іншій же частині Землі їх яскраво підкреслюють одна з кількох тварин, що символізують трактування питання Добра-Зла. А ще ними закінчується білий вірш журналіста Олега Величка «Я все життя збирав... , а сьогодні топтав їх ногами. Мені потрібні були...» Якщо відгадаєте останнє слово з цього словоплетива — вийдете на те, що ж він збирав. Бо саме той предмет ми і заховаємо.

То що у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 23 квітня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Відро», «Три яблука», «Марадона»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Воли, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

Панацея від усіх хвороб і... помічник у ткацтві — журавлина.

ЧАЙНВОРД «Весняний»

1		2				3
	11			12		
				19		
10	24				20	13
	18					
9					14	4
						5
					15	
	17					21
8	23		22			
		16				
			7		6	

1-2. Прилетів ...?.. — весна на порозі (приказка). 2-3. Рослина з маленькими білими квітами, схожими на дзвіночки. 3-4. Фруктове дерево. 4-5. Весна (поет.). 5-6. Цей час тривалості дня і ночі настає в березні. 6-7. Сходи ярих культур. 7-8. Драглиста клейка речовина, яку добувають з водоростей. 8-9. Трав'яниста цибулинна рослина із запашними квітами. 9-10. Березові «сльози». 10-11. Те саме, що квітка, цвіт. 11-12. Зелений рослинний покрив землі. 12-13. Синонім до жерделя, мореля. 13-14. Площа землі, засаджена плодовими деревами. 14-15. У травні ...?.. в листя одягається, а скотина трави наїдається (приказка). 15-16. Квітнєве Богородичне свято. 16-17. Ритуальний персонаж, покровитель весняної родючості. 17-18. Місцевість із багатою рослинністю в пустині. 18-19. Квітнєва ластівка день починає, а ...?.. кінчає (приказка). 19-20. Гібрид чорної смородини та агрусу. 20-21. Стан ґрунту, що впливає на врожай сільськогосподарських культур. 21-22. Речовина, яку виділяють квіти медоносних рослин. 22-23. Гучний, протяжний крик тварин. 23-24. Весняна народна обрядова пісня.

Склав Ярослав РОЙКО, м. Луцьк.

Відповіді — у наступному номері

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.

Склав Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

					2			
1	8			9		6		
	2		6	8	7			
			2	7			3	
3		4	9					
	3	8	5	9				
5		7		4	1			
2								

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 6 квітня

2	9	8	7	6	4	3	1	5
6	4	1	3	2	5	7	9	8
7	3	5	1	8	9	4	2	6
3	1	4	9	5	2	8	6	7
5	7	2	6	3	8	9	4	1
9	8	6	4	1	7	2	5	3
4	6	9	5	7	3	1	8	2
8	5	7	2	4	1	6	3	9
1	2	3	8	9	6	5	7	4

Відповіді — у наступному номері «Цікавої газети»

Усміхніться!

:)) :)) :))
— А навіщо навчаються на юриста, — цікавиться школяр у батька, — щоб знати всі закони?
— Ні, синку, щоб грамотно всі закони обходити!
:)) :)) :))
— Лікарю, допоможіть! Моя дружина збожеволіла!

:)) :)) :))
— Чому ви так думаєте?
— Та по квартирі вже другий тиждень блукають зелені коні, а вона їх не бачить...
:)) :)) :))
Депутат запитує в колеги:
— І чого нас всі так ненавидять?
— І я цього не розумію. Ми ж взагалі нічого не робимо!..

:)) :)) :))
— Тато мене сьогодні двічі відлупцював, — скаржиться Вовочка мамі.
— За що?
— Перший раз — коли я йому показав табель з двійками, а другий — коли з'ясувалося, що табель його.
:)) :)) :))
— Петре, ти знову за пляшку?!

— Люба, згідно з дослідженнями, подружжя, які регулярно споживають разом алкоголь, рідше сваряться, а їхні стосунки міцніші.
— Але ж не кожного дня!
— Не заважай мені боротися за наше щастя!
:)) :)) :))
У слабого чоловіка завжди винна жінка. А в сильного вона ще й покарана.

:)) :)) :))
Козла полюбити не так вже й складно, складно потім рости самотужки семеро козенят....
:)) :)) :))
Посеред вулиці лаються двоє:
— Ти козел!
— Від козла чую!
Перехожий:
— Ну якщо ви родичі, то навіщо ж сваритися?

● ІСТОРІЯ НАРОДЖЕННЯ ШЕДЕВРА

«Ні, брате, надто пізно. Подивися на мої руки...»

Цю картину німецького художника Альбрехта Дюрера (1471–1528) бачив, мабуть, кожен. Тисячі її копій прикрашають офіси й домівки в усьому світі. Її появу датують 1508 роком, тож нині «Рукам у молитві» (на фото) виповнюється 510 літ

Лариса ЗАНЮК

Альбрехт Дюрер отримав замовлення розписати вітвар однієї із франкфуртських церков. У процесі підготовки синьою тушшю на блакитному папері зробив ескіз складених у молитві рук одного з апостолів. Сам вітвар згодом продали у Мюнхен, де він згорів під час пожежі, а ескіз здобув популярність після Другої світової війни.

«Руки в молитві» зображували на численних листівках та медальйонах, поштових марках, монетах та надгробках. Для багатьох ці руки символізують надію та спогади про близьких, про значні події в житті. А написав їх Альбрехт Дюрер із вдячності своєму братові Альберту. Вони були старшими із 18 дітей у родині, що проживала у селищі біля Нюрнберга. Щоб нагодувати всіх хоч би хлібом, батькові доводилося працювати щодня по вісімнадцять годин у шахтах. Та попри відчайдушну бідність брати сміли мріяти, і мрія була спільна на двох — стати художниками. Розуміючи, що тато ніколи не заробить на навчання, хлопці підкинули в повітрі монету: хто програє — піде працювати на шахти й оплачуватиме навчання іншому братові. А потім навпаки — оплатити навчання брата грошима за свої роботи.

Альбрехтові пощастило — саме він пішов учитися в Нюрнберг. Альберт же пішов у шахту на чотири роки, аби брат реалізував мрію. Невдовзі Альбрехт став найталановитішим учнем в Академії. Його гравюри, різьблення, малюнки були значно кращими навіть за роботи його викладачів, і він заробляв чималі гроші.

Коли молодий художник повернувся додому, на святковій гостині виголо-

«Рукам у молитві» вже понад п'ять століть.

Він назвав цю прекрасну картину «Руки», але захоплені глядачі перейменували її на «Руки, що моляться» або «Руки в молитві» — як пам'ятник братерської любові, як взірць справжньої жертвності, якої вчив Господь, адже Він теж узяв на Себе немочі й хвороби всього світу.

сив тост за любого брата, який заради нього пожертвував своїм талантом. «Тепер ти можеш вирушити в Нюрнберг і здійснити свою мрію, а я потурбуюся про тебе». Альберт похитав головою: «Ні, брате, надто пізно. Подивися на мої руки — кожен палець зламаний, артрит не дає навіть тримати келих за твоє здоров'я. Мої руки не впораються з де-

лікатною роботою, не зможуть точно рухати олівцем чи пензлем. Для мене вже пізно...»

З того дня минуло півтисячоліття. Нині гравюри, акварелі, картини олійними фарбами, різьблення та інші роботи Альбрехта Дюрера є в музеях всього світу, але більшості з нас добре відома одна — картина, яку митець присвятив братові. Та, на якій Альбрехт Дюрер на згадку про жертву, принесену Альбертом, і на його честь зобразив понівечені тяжкою роботою руки, спрямовані в молитві до неба. Він назвав цю прекрасну картину «Руки», але захоплені глядачі перейменували її на «Руки, що моляться» або «Руки в молитві» — як пам'ятник братерської любові, як взірць справжньої жертвності, якої вчив Господь, адже Він теж узяв на Себе немочі й хвороби всього світу.

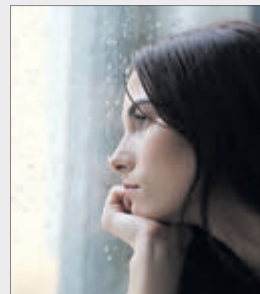
Схема вишивки цієї картини — на с. 8

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Дощ усередині

Вже так давно хотілося плакати — і ніяк не вдавалося. Не йшли сльози. Що, помудрішала і заспокоїлася? Мабуть. Тільки чому сьогодні знову їй хотілося плакати?

Любов ДОЛИК,
інтернет-видання «Поетичні майстерні»

Він приніс шоколадний торт (купив зі знижкою, бо закінчувався термін придатності).

І навіть молодій картопельки приніс (ну, так, це теж виявилось недорогим).

І на курку була акція — на гарну курочку-гриль, тож половиночку взяв і купив...

А їй хотілося, щоб він покинув метушитися на кухні. Щоб його не розпирали гордоці від власного самозадоволення — он, який газда, щоб...

Їй перехоплювало подих від власних бажань — ними до крові стерла душу, ними кидала у нього, як останню гранату, їх так терпляче, терпко і боляче виношувала, гамувала, а нині не змогла вже сказати: хоч, щоб ти мене обняв, просто — притулив до себе.

Вона знову не сміла висловитися, через те стала задихатися, пішла в кімнату, сіла коло відчиненої квартирки, вдихала, дихала, і так хотіла плакати...
— Тобі що, погано?
— Так!

«Чому їй вічно погано, коли я хочу зробити свято?» — ця думка куснула його в плече, але він струсив її — відчепився. Був задоволений собою і життям. Все нині буде смачно — і так, як він хоче.

«Чому мені вічно погано, особливо коли він намагається зробити свято?» — ця думка вкусила її так боляче, що жінка аж похлинула повітрям і закашлялась. Стало тісно-тісно в грудях, і сльози вже густо затарабанили — але там, усередині, і вона мовчки сиділа коло вікна і слухала дощ — один стрибав по підвіконню, а другий — у ній всередині, тарабанив по нутрощах, чи то по вухах, чи по нервах, чи то бавився серцем її та чимось іншим у її організмі. Яка, зрештою, різниця — просто вона плакала дивним внутрішнім потоком.

— А торт будеш? — спитав, доївши курку.
«Ввічливий, уважний, питає, дбає», — бичувала себе докорами. Яке ж ти стервисько, ти ж не будеш їсти торт, бо вже пізня година, ага, ха-ха, це ти йому хочеш зіпсувати свято...
— Ні, хіба попробую у тебе шматочок...
— А торт класний, я такий-от мокрий люблю.

Що ж тебе так мучить, жінко? Він уже спить під муркотання телевізора. Він спокійний, упевнений і знає, чого хоче.
А ти стільки років метаєшся у тій самій глибочезній колії, робиш якісь відчайдушні спроби — вистрибнути, вирватися, побачити інше життя.
І ніяк не віриш, що ви обоє — колеса одного воза, і міцна основа над вами тримає обох у таких самих глибоких коліях.
І це — рятунок.
І це — твердий напрямок, дорога.
І це — приреченість і карма.

А всі вибрики твої — тільки руйнують віз...
І не віриш, не віриш, і болиш, і слухаєш отой дощ усередині, і знову намагаєшся вистрибнути — колись, можливо, зміниться ґрунт, і вдасться...

А ще знаєш, що можеш від тих спроб покотитися відламанним колесом — не потрібним нікому...

І знову віриш-не віриш-і болиш — і слухаєш отой дощ усередині,

бо просто стільки років — любиш свого чоловіка?

Читайте нас тричі на тиждень!

ВІТРОК —
«Волинь-нова»
(16 сторінок);

ЧЕТВЕР —
«Волинь-нова»
(24 сторінки);

П'ЯТНИЦЯ —
«Цікава газета
на вихідні» (16 сторінок).

А на сайті - volyn.com.ua - цілодобово!